

PREPIR

OD
JAVNOSTI
ODVIŠEN
ČASOPIS

KAM LETITE, GOLOBI?

Vojna

V teh dneh, tudi če bi hoteli, ne bi mogli ostati za plotom Koroške. Preveč usodnega se dogaja v bivši SFRJ, da bi se lahko zadovoljili le s pogledom v svojo skledo. Balkanski kotel se je segrel do vrelišča, razplet politične krize pa vse bolj dobiva dimenzije najbolj pogubnih napovedi, v utelešenju sile in nasilja. Smrdi po smodniku.

Pri nekaterih še prevladuje zabloda, da »se še vedno ne dogaja pri nas«. Čeprav je prekleto blizu. Na samem pragu.

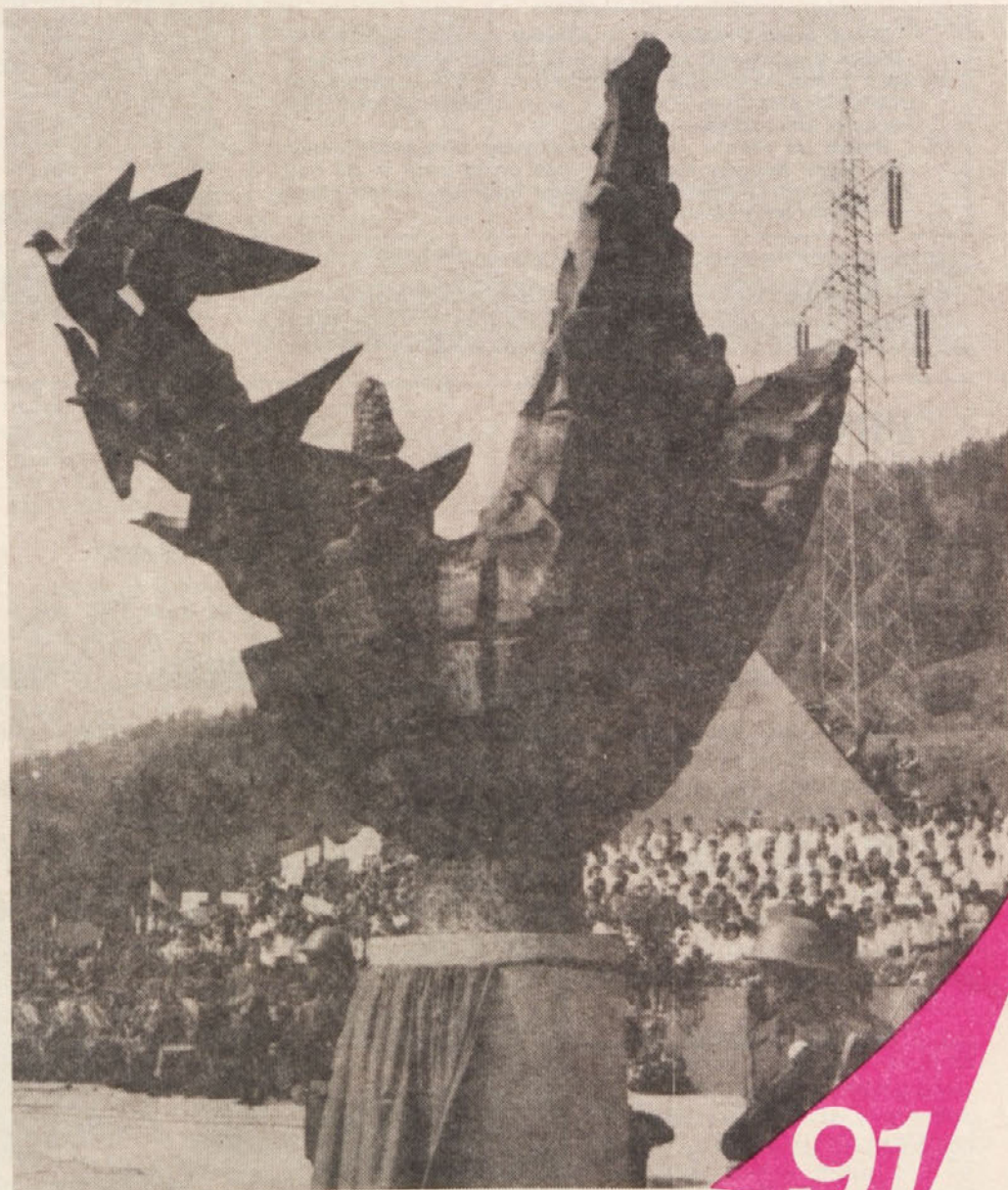
Ni nam treba daleč nazaj, da si priključimo slike Bližnjega vzhoda, Romunije, Kosova: na drugem kontinentu, v drugi državi, v drugi republiki. Vse pa preblizu. Še vedno se ni dogajalo pri nas?

Grožnje so bile. Takrat smo si rekli: Hvala bogu, vmes je Hrvaška. Tampon mlade demokracije proti jugu...

Zdaj je tu! Državlјanska vojna. Kdo proti komu – za golo tragedijo to ni več bistveno vprašanje. Kotel je začel pokati na vseh koncih in krajih. In ne moremo se več slepiti, da je le vojna drugih. Še vedno se ne dogaja pri nas!?

Najlaže si je umišljati, da si lahko operemo roke. Morda se je pametno elegantno umakniti in jo v stilu »naj se pomenijo sami« na hitro pobrisati z Balkana v Evropo. Ali je to pošteno v sedanjih razmerah, je drugo vprašanje. Smo bili predolgo in smo imeli preveč zraven, da bi lahko sode se zapustili brez slabe vesti?

Še vedno se ne dogaja pri nas?

PREPIR OKROG MUZEJA

str. 4, 5

INTERVJU: ERVIN KOKOŠINEK str. 10

91

11

KUPUJTE MARKE!

Zvesti bralci Prepiha so že zdavnaj spoznali našo pronicljivost v napovedih in so izpolnili tabelo, ki smo jo ponudili v 3. številki Prepiha, namenjena pa je bila seveda vsem našim devalvacijam. Pustite si še prostora, kajti ta devalvacija ni bila zadnja v tem letu.

Prepih pa zvesto podpira Markoviča, zato svojim bralcem kliče: kupujte marke! Seveda pa je večji in še bolj krut problem kritično pomanjkanje dinarjev. Nismo samo na kolenih, smo povsem na dnu.

V modi so Odstopi, Odstopam od takšne mode!
Heda

PRVI MAJ

Ni kaj, prvi maj je končno postal delavski tudi na Koroškem. Dokazov za to je kar nekaj:

– Delavski zato, ker je skoraj dva tisoč delavcev že brez dela, nekaj manj pa jih doma »čaka na delo«.

– Delavski zato, ker so delavci tisti, ki se morajo spet poslužiti prastarega načina boja za pravice – stavk. Skorajda na predvečer 1. maja so stavkali gozdarji v Mislinji, delavci industrijskih nožev v Železarni, delavke Tekstilne industrije iz Otiškega vrha pa so si že z napovedjo stavke prislužile večje plače.

– Delavski pa tudi zato, ker so si ob 1. maju že desetletja nazaj delavci za gumbnico pripeli nagelj. In tudi pet delavcev Fecra je na sodišču, kjer so jim sodili zaradi stavke, imelo s sabo nageljne.

To je bil naš prvi demokratičen prvi maj.

(pv)

– Ne boš, bratec! Sla bova skupaj, ali pa sploh ne!

POPOLNI

Pred kratkim se je na malih zaslonih iztekla nadaljevanka Popolni vohun, kjer smo spremljali Phyma in njegovega vzhodnega kolega Axla, kako si izmenjujeta informacije. Nikoli se ni vedelo, kdo ima koga v oblasti in kdo koga vleče za nos; skratka, popolnost v svoji stroki. Bržčas kljub spremembi oblasti še ne bomo zvedeli, koliko (udbovskih) vohunov smo imeli v bližnji okolici in kako popolni so bili.

V Mežiški dolini pa se lahko ponašamo s popolnim politikom. Odkar je postal Kader, nas kot Mesija osrečuje z rotiranjem na pomembnih funkcijah in le malo jih je, funkcij namreč, ki jih še ni opravljal; v najbolj svinčenih časih je bil celo gospodarstvenik. Vedno je bil popoln, vedno se je na vse spoznal in vedno je njegova obveljala. Česarkoli se je lotil postavljati na novo, se je sfižilo, česarkoli se je dotaknil, je zadrželo in česarkoli se je namenil

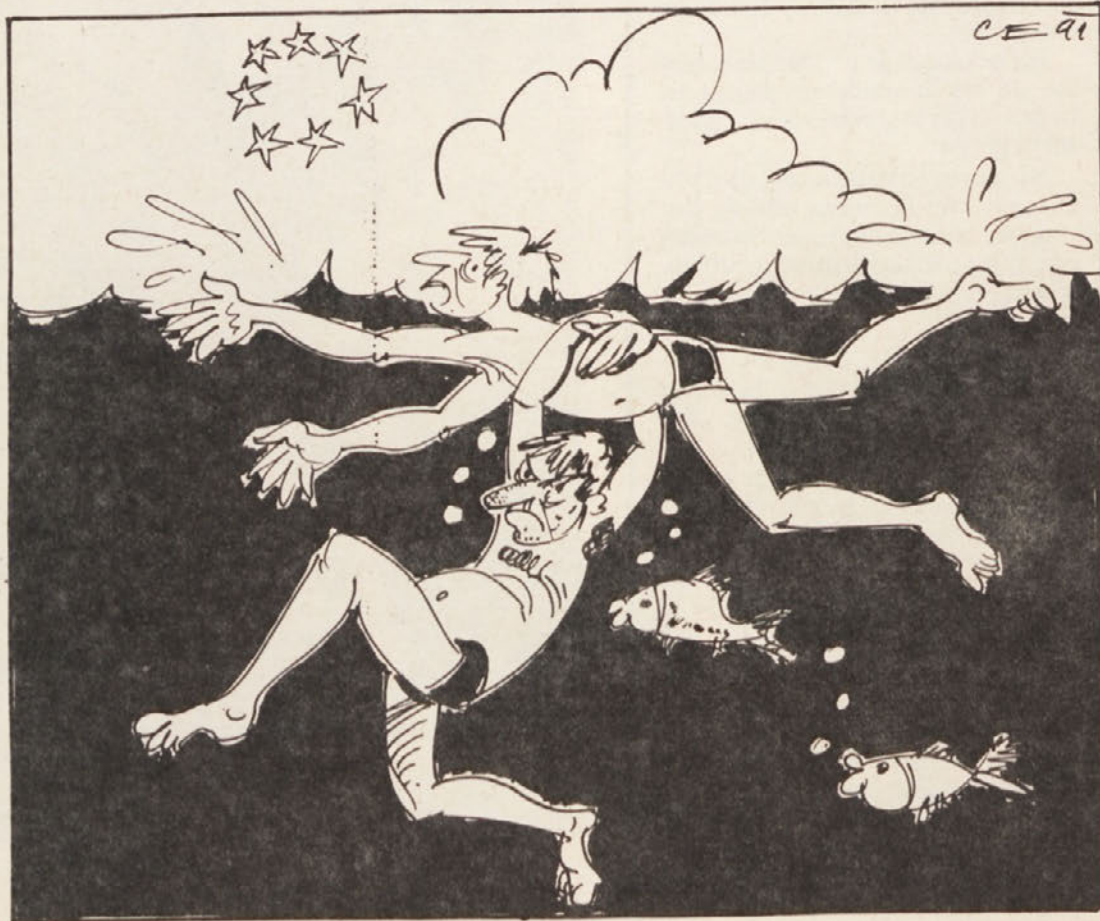
spreminjati, se je sesulo. En sam popolni nič. Kdor se mu je drznil ugovarjati, je bil odžagan, kdor ni prav razumel zakona o združenem delu, je bil odžagan, kdor si je drznil razpravljati o nečem, česar On ni razumel, no, tudi ta je bil odžagan. Tako dolgo je žagal, da je nazadnje še sebe odžagal. Res je bil popoln, v rušenju in žaganju namreč.

Pa se je zasukal sistem, zasukal se je tudi On in znova je visoko v politiki. Kot nam je včasih polnil ušesa s Kardeljem, nam zdaj z enako zavzetostjo dopoveduje, da zakon o združenem delu ne velja več in da smo v kapitalizmu. Pravi, da je misleče bitje; le da ga ljudje ne razumejo.

Doslej povedano je vijafakti, prijetneje pa bi bilo slišati vijavajaven. Pa tega ne bo storil, ker je misleče bitje z debelo kožo. Trikrat lahko ugibate, kdo je to.

–iv–

SLOVENSKE ODCEPITVENE TEŽAVE

POZDRAVLJENA KOROŠKA,

kjerkoli
si že!

ČAKAJOČ NA...

Izredne razmere. S pooblastili vojski, z mlado državo, ki to še ni, s strahom za naših 6000 mladih vojakov, ki so na služenju vojaškega roka, s konflikti, ki nam jih je napovedal minister Janša in ki so pri sosedih že zahtevali žrtve...

Začenjam na koncu teh štirinajstih dnevov, ko ne vem, kolikolič spet čakamo, kaj nam bodo skuhalo v Beogradu in bom spet enakotolič grdo zaklel in se vprašal: »In kaj v tej godlji sploh še počnemo?« Navsezadnje imamo vendar tudi Slovenci pravico do svojih živcev, pameti pa nam tako nihče ne odreka.

In spet občudujem tiste v slovenskem vrhu, ki jim živcev kljub vsemu ne uspe zgubiti. Tudi sam sem namreč zagovornik teze, po kateri niso nobeni živci vredni toliko, kot je vredno človeško življenje. Kaj pa se zgodi, če gredo po zlu živci, si lahko ogledamo pri Hrvatih. Ko nesejo ljudi na pokopališča, je nenadoma vse drugače...

PROGRAM ZA OBROBJE

Socialni programi so postali pojem, ki je, odkar smo spoznali, da za vse dela ne bo več, izredno pogost in na jeziku vseh, ki se grejo politiko, gospodarstvo, poezijo, religijo, konjerejo in radiestezijo, da o čarovništvu ne govorimo. Z njimi grmijo z zveznih, republiških, občinskih, tovarniških in še kakšnih piedestalov. Iz Beograda že dajejo zanje tudi denar, v Ljubljani so spesnili spisek želja, ki naj bi pokril stisko, ki čaka tistih nekaj deset tisoč novih siromakov, v občinah pa se seveda edini soočajo s konkretnimi ljudmi. In naj bo še tako bogokletno, enkrat so na Ravnah prvi spravili skupaj nekaj, za kar lahko rečemo, da je za ljudi nekaj res vrednega. Kolikor vem, se tako temeljito tega programa niso lotili še nikjer v Sloveniji. In če pustimo ob strani iluzije, ki v nekaterih krogih še prevladujejo, namreč da bo republika odvezala svojo mošnjo še pa še, na Ravnah tokrat vedo, kdo bo odgovoren, če kdorkoli od občanov svojega, pa naj bo še tako skromnega prostora pod soncem, ne bo imel.

ČEMU SKRIVAŠTVO

Ko sem zbiral podatke za udarno temo o »poteh v socialo« za prejšnji Prepih, je bila največja težava in križev pot – kako zvedeti, koliko ljudi bo po občinah Koroške krajine ostalo brez dela do konca leta. Zvedel sem tudi, da to ni samo moj problem, temveč celo problem občinskih vlad, centrov za socialno delo, celo kadrovske službe v podjetjih.

Podatkov, ki so najbolj pomembni za načrtovanje socialnih programov, torej ni. Enako ob Meži, Mislinji in Dravi. Saj navsezadnje ne gre toliko za podatke same, kot za ljudi. Nedavna trditev, da so direktorji najboljši sindikalni delavci, ki si jo je privoščil eden direktorjev na ravenski skupščini, letela pa je na njihovo skrb za delavce v primerjavi s

sindikalisti, je tako lahko zelo relativna. Znano namreč je, da sindikalisti ne odločajo o stroških podjetja, temveč je njihova prva naloga zaščita pravic že zaposlenih delavcev. Sindikalisti tudi nikoli niso odločali, kolikšna bo v podjetju prezaposlenost. Navsezadnje pa je popolnoma očitno, da nekateri direktorji problemov, o katerih najbolj tožijo drugi, nimajo!

OPOZICIJE

Očitkov, da smo list opozicije, je vse več. Zanimivo, da tako pravijo tako na Ravnah kot v Dravogradu. Da smo nergaški, negativistični, netehtni. Najbrž bi bilo drugače, če bi bili dnevnik, tako pa se mimogrede v čisto nedolžna poročila z raznoraznih »teles« prikradejo tudi ocene, komentarji... Sicer pa nikoli nismo trdili, da bomo brez svojega mnenja.

Posebno divje kritike prihajajo iz krogov, ki smo jih nekoč že imenovali prostozidarska loža. Ob kukavičjih jajcih, ki jih zasledimo zdaj že v vsakem strankarskem gnezdu, pa je to tudi edina možnost, da ob tem, ko gre ljudem vse slabše, nekdo reče bobu bob. In če se v skupščinski klopi zraven spravi še človeška pritlehnost in maščevalnost – naj potem temu rečemo »ljubezen do bližnjega je narekovala gospodu temupatemu, da je imenoval predlog kmetijskega ministra zmazek«? No ja, za nikogar pač nismo reklamni oglas, poezijo pa objavljajo drugi. Zrcala so kruta...

MEZDE IN DELODAJALCI

Scena, na kateri nastopajo nekateri novi igralci, če seveda štejemo vloge in ne ljudi, je vse bolj zanimiva. Ker režija dela slabo in se igralci še niso naučili svojih novih vlog, smo priča novokomponiranim komedijam, ki naj bi bile drame, in seveda obratno. Največji problem je na velikem odru z največ igralci. Donedavni samoupravljajci naj bi se čez noč naučili vloge mezdnih delavcev, direktorji naj bi postali delodajalci, sindikat naj nenadoma ne bi več odločal o naložbah, podjetja naj bi bila nadstrankarska... V režiji sicer pravijo, da so vloge razdeljene; LJUDJE se očitno z njimi nočejo sprijazniti.

Problemska konferenca združenih sindikatov v Železarni. Direktor očita sindikalistom poceni demagogijo in pove, da so še vedno vsi delavci (z njim vred), povpraša, zakaj sindikat še ni organiziral nobene konference o kvaliteti, se vpraša, kaj storiti z ljudmi, ki odklanjajo realnost, postreže s statistiko nastopanja Železarne v sredstvih javnega obveščanja in to poveže z vrednostjo delnic (če bi jih železarna imela), se čudi, od kod zahteve po vodstvu, ki bi imelo preroške sposobnosti. In pove, da so s količino blagovne proizvodnje že na 56 % plana ter vpraša, kdo ve, kako težko je »zrihtati« plače in regre.

Vloge so razdeljene. Kdaj jih bomo zaigrali spodobno, se še ne ve.

PRVI MAJ

Ivarčko. Spet govori direktor železarne. Kasneje zvem, da so tako zahtevali fabriški. »...Kljub temu imamo radi na jeziku pravico. Spodnesli nas bodo na trgu Brazilci, Južna Koreja – z manj pravicami in nižjimi cenami. Stopimo torej na realna tla!«

Končno delodajalec. Sicer na praznovanju od nekdanj rdečega prvega maja, pa vendar...
Pozdravljeni Korošci, kjerkoli že ste!

Edi Prošt

VSEBINA:

– Glose, karikature	str. 2
– Naša kronika	str. 3
– Udarne teme: Dva splošna muzeja na Koroškem; ali res nihče ne izgublja?	str. 4–5
– Socialni program občine Ravne	str. 6
– 90 let mežiške godbe	str. 7
– Izmenjava izkušenj s šolo iz Velikovca Drago Plešivčnik o interpelaciji SDP	str. 8
– Pokušnja primorskih vin	str. 9
– Intervju: Ervin Kokošinek, delegat v zboru občin republiške skupščine	str. 10
– Rolkarji v Radljah	str. 11
– Fotopreprih: Republiško prvenstvo v jadralnem letenju	str. 12–13
– Mnenja – kolumni	str. 14
– Kultura, izobraževanje: Koliko zaslužijo učitelji in profesorji, razstava Roberta Ošepa	str. 15
– Misli mladih ob dnevu OF	str. 16
– Zatajeni Hotuljc Avgust Kuhar	str. 17
– Vaš Prepih: pisma bralcev	str. 18–20
– Objave, mali oglasi	str. 22
– Koroški šport, črna kronika	str. 23
– Prepihane koroške čveke	str. 24

PREPIH

Od javnosti odvisen časopis. Izdaja ČZP Informacijski biro Ravne na Koroškem. Glavni in odgovorni urednik Vojko Močnik. Naslov uredništva: Ravne na Koroškem, Čevovje 5, tel. št. (0602) 22-999.

Tiska Grafika Prevalje v nakladi 8000 izvodov. Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za informiranje št. 23/91 je časopis oproščen plačevanja temeljnega davka od prometa proizvodov. Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo. Ponatis in uporaba tekstov v drugih medijih ni dovoljena.

DVA SPLOŠNA MUZEJA

Sele z, imenujmo to: »muzejskim špetirjem«, se je očitno na Koroškem začel odkrit boj za prestiž med obema večjima občinama – Ravnami in Slovenj Gradcem. V času, ko se nekateri regije povezujejo, da bi bile učinkovitejše v odporu proti vsem močnejšemu »ljubljanocentризmu«, si seveda mi raje privoščimo bitko za oslovo senco in še tisto energijo, ki nam je ostala v teh stisnjenih časih, mečemo skozi okno. Tokrat vam želi PREPIH vsaj v obrisih prikazati, kaj se dogaja med Slovenj Gradcem in Ravnami. Pa ne zato, ker bi se nam zdela (brez podcenjevanja!) muzejska dejavnost tako pomembna, temveč zato, ker nesposobnost dogovarjanja že preti, da se bo maščevala na drugih, za življenje ljudi bolj bistvenih področjih. Navsezadnje imamo marsikaj skupnega, kar je doslej delovalo v dobro vseh. Od zdravstva do inšpekcij. Te slednje so bolj negativen primer. Toda glede na to, da dobro inšpekcijo rabimo vsi, bi vsaj za to skupno lahko dosegli, da bi bila boljša. Če bi se znali učinkovito dogovarjati!

VSAK ZA SVOJIM PLOTOM!

Medtem, ko tole berete, je ravska skupščina morda že sprejela odlok o organiziranju javnega zavoda KOROŠKI SPLOŠNI MUZEJ. Poslanci so dobili za odločanje naslednjo obrazložitev.

Muzejska dejavnost v ravnski občini ima bogato tradicijo. Muzej so pričeli snovati že leta 1950, ustanovljen pa je bil leta 1953.

Ustanovitelji so že takrat načrtovali, da bi ta muzej prerasel v muzejsko ustanovo koroških občin, zato so zbirali gradivo od Radelj ob Dravi in Paškega Kozjaka, pa tja do Pece. Okrajni ljudski odbor Maribor je s svojo odločbo, št. 06/1-4449/1 z dne 18/2-1956 ustanovil muzej kot proračunski zavod s sedežem na Ravnah in mu določil področje »... proizvodnega in družbenega razvoja Mežiške, Mislinjske in gornje Dravske doline«. Ker vse do leta 1965 v muzeju ni bil redno zaposlen noben strokovni delavec, je moral Delavski muzej Ravne preiti pod okrilje Koroške osrednje knjižnice oz. taktatne Študijske knjižnice Ravne.

Delavski muzej je ostal po osnutku mreže muzejev v Sloveniji (Uradni list SRS, št. 26/86) le muzejska zbirka, ki je bila formalno priključena Koroški osrednji knjižnici »dr. Franc Sušnik« kot njena notranja organizacijska enota.

Delovne organizacije s področja kulture so se s 1/4-1991 v skladu z Zakonom o zavodih preimenoval v javne zavode. Koroška osrednja knjižnica nadaljuje z delom kot javni zavod, Delavski muzej Ravne pa kot

organizacijska enota zavoda s pooblastili v pravnem prometu.

51. člen Zakona o zavodih dovoljuje, da se organizacijska enota zavoda izloči in organizira kot samostojen zavod.

Koroški splošni muzej Ravne ima osem muzejskih zbirk, muzej na prostem, skoraj 2.000 eksponatov in drugega gradiva, 3 strokovne delavce, letno poprečno 5.000 obiskovalcev ter ustrezne prostore. S tem so v glavnem izpolnjeni vsi predpisani normativi in standardi, tudi glede prostorov in kadrov. Torej ima Koroški splošni muzej Ravne vse zakonske in materialne pogoje, da deluje kot samostojen zavod.

Čeprav je pričujoči tekst nastajal v nedeljo, sploh ni dvoma, da bo ravska skupščina odlok sprejela. S samo takšno obrazložitvijo še posebej.

Tudi v Slovenj Gradcu so že sprejeli »svoj ustanovitveni akt«. Poglejmo si, kakšna je bila obrazložitev zanj:

Skupščina Republike Slovenije je konec leta 1980 sprejela Zakon o naravnih in kulturni dediščini, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, št. 1/81, in je začel veljati 21. 1. 1981. Zakon je v primerjavi s prejšnjo zakonodajo prinesel eno obveznosti in zaostrel zahteve varovanja dediščine.

89. člen Zakona o naravnih in kulturni dediščini v 4. odstavku določa, da »vsaka občina mora zagotoviti opravljanje nalog varstva premične naravne in kulturne dediščine na svojem območju«.

Za varstvo naravne in kulturne dediščine mora skrbeti vsak občan in celotna družbena skupnost. Opravljanje strokovnih nalog poveri občina strokovni organizaciji. Koroške občine so varstvo nepremične kulturne dediščine poverile Zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine Maribor. Strokovne naloge varovanja premične dediščine opravljajo muzeji. Doslej je koroške občine »pokrival« Pokrajinski muzej Maribor, ki pa nalog ne zmore opravljati še za koroške občine in podpira prizadevanja za ustanovitev splošnega muzeja za naše območje.

Ker nismo mogli zagotoviti varstva premične dediščine z dogovorom s sosednjimi muzeji, smo pričeli z aktivnostmi za ustanovitev splošnega muzeja, ki bi opravljal strokovne naloge za območje občin Dravograd, Radlje, Ravne in Slovenj Gradec.

Osnova za odločanje o ustanovitvi muzeja je elaborat o družbeni in ekonomski upravičenosti ustanovitve muzeja. Ker mora elaborat objektivno in nepristransko prikazati stanje, potrebe in možnosti, smo bili v vseh občinah enotni, da elaborat izdelata dva nevtralna strokovnjaka. V marcu 1989 sta ga po predhodnih razgovorih v vseh občinah sestavila zgodovinarja in kustosa velenjskega muzeja Jože Hudales in Tone Ravnikar.

Elaborat so v aprilu 1989 prejele vse kulturne skupnosti in izvršni sveti koroških občin. Ker k elaboratu ni bilo pripomb, je v prvotni vsebini priloga k osnutku sklepa o ustanovitvi muzeja in sestavni del te obrazložitve.

Izvršni svet Skupščine občine Dravograd je na 71. seji, dne 24. 4. 1990, soglašal s pobudo in elaboratom za ustanovitev muzeja in še posebej opozoril, da je nujno ohraniti tudi tisti del dediščine, ki se nanaša na obdobje narodnoosvobodilne vojne.

Izvršni svet Skupščine občine Radlje ob Dravi je podprl pobudo za ustanovitev muzeja na 7. seji, dne 15. 10. 1990, posebej pa je opozoril, da ne more prevzeti morebitnih finančnih obveznosti za razširitev prostorskih kapacitet muzeja.

Izvršni svet Skupščine občine Ravne na Koroškem je na 108. seji, dne 31. 5. 1989, podprl pristop k organizaciji dela na področju muzejske dejavnosti v regiji po varianti B iz elaborata. Ravenskemu delu muzeja naj bi prepustili skrb za etnološko in tehnično dediščino Koroške krajine.

Izvršni svet Skupščine občine Slovenj Gradec in Skupščina občine Slovenj Gradec sta že v letu 1988 dala pobudo, da se posebni muzej Koroški krajinski muzej revolucije Slovenj Gradec preoblikuje v splošni muzej,

muzeja lahko bil tudi na Ravnah.

Izvršni svet Skupščine občine Slovenj Gradec se strinja s predlagano ustanovitvijo muzeja in predlaga, da se v sklepu posebej zapiše, da bodo ustanovitelji muzeja medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti uredili s pogodbo.

Na podlagi poenotenih oziroma večinskih stališč smo izdelali predlog sklepa o ustanovitvi splošnega koroškega muzeja in ga posredujemo v obravnavo vsem skupščinam koroških občin. Menimo, da tudi s strani ravske občine ne bo več zadržkov glede sedeža muzeja, ker bodo v pogodbi o urejanju medsebojnih razmerij ustanoviteljev zagotovljene ugodne možnosti za delovanje in razvoj ter avtonomnost etnološke in tehnične zbirke na Ravnah. Upoštevati pa je treba tudi dejstvo, da spreminjamo samo ustanovitveni akt dosedanjemu posebnemu muzeju, ki ima že daljše obdobje status pokrajinskega muzeja in ki ga od 1. 1. 1990 že financira republiški proračun: Zato predlagamo skupščinam koroških občin, da sklep o ustanovitvi sprejmejo v predlaganem besedilu.

Predlog sklepa predvideva:

1. Sklep o ustanovitvi sprejmejo v skladu s svojimi statuti skupščine občine Dravograd, Radlje ob Dravi,

NA KOROŠKEM

ki bi prevzel skrb za celotno premično dediščino.

Na posvetu predstavnikov izvršnih svetov koroških občin, dne 5. 10. 1990, smo ugotovili, da občine niso spremenile stališč do ustanovitve skupnega muzeja (občina Radlje je svoje stališče oblikovala po tem posvetu).

Predstavniki Sekretariata za kulturo Republike Slovenije so nam 27. 9. 1990 zagotovili, da se načelno strinjajo z ustanovitvijo muzeja in da bodo njegovo dejavnost tudi financirali. Opozarjajo pa, da števila zaposlenih vsaj v začetku ne bi smeli povečevati (zaradi pičlih republiških sredstev). Pismo soglasje in verifikacijo bo Sekretariat izdal ob konstituiranju muzeja. Njihove pripombe k delovnemu osnutku ustanovitvenega akta smo v celoti upoštevali.

Na podlagi izražene pripravljenosti za ustanovitev skupnega muzeja smo izdelali delovni osnutek sklepa o njegovi ustanovitvi.

Osnutek so v novembru obravnavali vsi izvršni sveti in sprejeli naslednja stališča:

– Izvršni svet Skupščine občine Dravograd soglašal s besedilom osnutka; želi pa, da se v statutu muzeja zagotovi enakopravnost vseh ustanoviteljev pri izvajanju nalog varovanja premične dediščine.

– Izvršni svet Skupščine občine Radlje nima pripomb k besedilu ustanovitvenega akta, še naprej pa opozarja, da njihova občina ne more prevzeti morebitnih obveznosti za širitev prostorskih kapacitet muzeja.

– Izvršni svet Skupščine občine Ravne podpira prizadevanja za ustanovitev muzeja, meni pa, da bi sedež

Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec.

2. Muzej deluje praviloma za območje koroških občin.

3. Naloge muzeja so opredeljene zelo okvirno, natančnejše jih bo treba opredeliti v statutu.

Predloga, da bi v ustanovitveni akt napisali tudi nalogo »pokrivanja« zamejske Koroške, nismo upoštevali, ker ne moremo posegati na področje druge države.

4. Organiziranost muzeja je v celoti prepuščena muzeju in jo bodo delavci (stroka) muzeja predlagali v statutu. V sklepu je posebej opredeljen samo predlog ravske občine, da je na Ravnah še naprej etnološka in tehnična zbirka.

Ustanovitelji dajo k statutu soglasje in imajo tako tudi formalno možnost, da vplivajo tudi na organiziranost muzeja.

5. Sredstva za delovanje muzeja so zagotovljena s tem, da muzej – uporablja tudi vnaprej vsa osnovna sredstva, opremo in muzejsko gradivo, ki sta ju doslej imela v lasti ali upravljanju muzej v Slovenj Gradcu in muzej na Ravnah,

– dobiva finančna sredstva za osnovno dejavnost iz proračuna Republike Slovenije po merilih, ki veljajo tudi za ostale muzeje v Sloveniji.

Medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti med ustanovitelji ter med ustanovitelji in muzejem bodo urejene s pogodbo. Osnutek pogodbe je priložen.

6. Delavci splošnega muzeja postanejo vsi delavci, ki so sedaj v rednem delovnem razmerju za ustanovitev muzeja, meni pa, da bi sedež

vsaka povečanje števila delavcev splošnega muzeja se bo moral ravnatelj dogovarjati s Sekretariatom za kulturo Republike Slovenije.

7. Delo in poslovanje muzeja vodi (v skladu z zakonom) ravnatelj muzeja. Pravice in dolžnosti so opredeljene v zakonu in statutu muzeja.

Organ upravljanja je svet muzeja. Sestava in pristojnosti sveta bodo določene z zakonom in statutom. Vpliv ustanoviteljev je zagotovljen tako, da ima v svetu vsaka občina po enega delegata oziroma člana sveta. Zaradi sodelovanja in vplivanja na strokovnem področju predlagamo, da ima svojega člana v svetu tudi Zgodovinsko društvo za Koroško. Če bo imel muzej strokovni svet ali drug kolegijski strokovni organ, bi bilo dovolj, če bi Zgodovinsko društvo imelo svojega člana v strokovnem organu.

8. Statut muzeja sprejme svet muzeja v soglasju z vsemi ustanovitelji.

Zakonitost delovanja nadzoruje Oddelek za občno upravo in družbene dejavnosti občine Slovenj Gradec.

9. Občina Slovenj Gradec objavlja vse svoje prdpise v Uradnem listu Republike Slovenije. Predlagamo, da tudi ta skupni sklep objavimo v njem.

10. Ker bo že pred dokončnim sprejetjem sklepa o ustanovitvi splošnega muzeja sprejet Zakon o zavodih, bo treba sklep uskladiti z novim zakonom. Spremeniti bo treba predvsem podlago za sprejem sklepa, druga določila pa že sedaj niso v nasprotju s predlaganimi določili v osnutku zakona.

IN ŠE DODATNA OBRAZLOŽITEV...

Ker ob obravnavi predloga sklepa o spremembah in dopolnitvah ustanovitvenega akta Koroškega pokrajinskega muzeja revolucije Slovenj Gradec (v predlogu prečiščenega besedila: Sklep o ustanovitvi splošnega koroškega muzeja) prihaja do nekaterih nejasnosti in polemike o sedežu splošnega muzeja, želimo kot predlagatelj osnutka ustanovitvenega akta obrazložitev še nekoliko dopolniti.

V naši občini se je pred dvema leti oblikovala pobuda, da predlagamo ustanoviteljcem Koroškega pokrajinskega muzeja revolucije Slovenj Gradec (ustanovitveni akt so sprejele občinske skupščine in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti občin Dravograd, Radlje, Ravne in Slovenj Gradec), da bi spremenile oziroma razširile osnovno dejavnost muzeja. Muzej naj bi v prihodnje skrbel za premično dediščino celotnega zgodovinskega obdobja in ne samo za obdobje narodnoosvobodilne vojne in povojnega razvoja. Iz posebnega muzeja naj bi se razvil v splošni muzej. Za tako spremembo morajo ustanoviteljice v ustanovitvenem aktu spremeniti samo določilo o vrsti dejavnosti muzeja, vsa ostala določila (tudi o sedežu muzeja) pa ostanejo nespremenjena.

V razpravi o naši pobudi so predstavniki Republiškega komiteja za kulturo in predlagatelj elaborata o družbeni in ekonomski upravičenosti ustanovitve splošnega muzeja predlagali, da je racionalno in najbolj sprejemljivo, da se v splošni muzej

vključi še Delavski muzej Ravne. Ker so vsi izvršni sveti tak predlog podprli, smo tak predlog pripravili. Ker je bilo tako predlagano več sprememb in ker smo želeli hkrati akt uskladiti tudi s predlogom novega Zakona o zavodih, smo se odločili, da predlagamo v razpravo prečiščeno besedilo ustanovitvenega akta.

Nespremenjena določila iz prvotnega ustanovitvenega akta (med njimi tudi določilo o sedežu muzeja) praviloma niso predmet razprave in odločanja.

V predlogu sprememb ustanovitvenega akta torej skupščine odločajo o spremembi dejavnosti sedanjega Koroškega pokrajinskega muzeja revolucije Slovenj Gradec, ki bi se tako spremenil v splošni muzej – o tem se morajo izreči vse ustanoviteljice – in

– o vključitvi Delavskega muzeja Ravne v splošni muzej – o tem se mora predvsem izreči in določiti pravice in obveznosti občina Ravne ob soglasju ostalih ustanoviteljic.

Kmalu nas bo začelo zanimati, ali se zliva Meža v Mislinjo ali obratno.

Vse ustanoviteljice Koroškega pokrajinskega muzeja revolucije Slovenj Gradec imajo pravico predlagati in sprožiti postopek za spremembo drugih določil ustanovitvenega akta.

Veliko muzejskega gradiva, zlasti z etnološkega in tehničnega področja, ki ga je Delavski muzej Ravne zbral pretežno z območja svoje občine, pomeni prednost pri dosedajni skrbi za ohranjanje premične kulturne dediščine, v nobenem primeru pa to ni prednost za upravni sedež splošnega muzeja. Splošni muzej potrebujemo predvsem za odkrivanje in zaščito premične dediščine. Čim manj je odkritega in zbranega gradiva, tem bolj je potreben muzej oziroma njegovi delavci.

S predlagano organiziranostjo in delovanjem splošnega muzeja nobena občina ne izgubi ničesar. Zagotovili si bomo načrtno in strokovno varstvo premične dediščine za območje vseh koroških občin. Še največ pridobi občina Ravne, ker bo tudi delovanje njihovega muzeja financirala republika. Delavci, muzejske zbirke in materialna sredstva ostajajo tam, kjer so bila doslej. Pravice, obveznosti in medsebojna razmerja bodo ustanoviteljice opredelile v posebni pogodbi. Možnost odločujočega vplivanja na organiziranost in delovanje muzeja pa imajo ustanoviteljice tudi pri sprejemanju statuta muzeja, saj ta ne more veljati prej, preden ne dajo k njemu soglasje vsi izvršni sveti.

Ponovno predlagamo, da predlagate v obravnavo in sprejem ustanovitveni akt v predlaganem besedilu.

Takšni so bili predlogi slovenjgraškega in ravenskega izvršnega sveta za ustanovitev dveh muzejev. Da so bile odločitve skupščin vsaj v nekem delu politične, pa nam lahko povedo strokovnjaki. Že danes leta 1988 so namreč v Slovenj Gradcu naročili študijo, ki jo v svoji obrazložitvi tudi navajajo. Poglejmo si nekaj osrednjih ugotovitev. Elaborat sta pripravila Jože Hudales in Tone Ravnikar iz velenjskega muzeja. Naslovljena sta ga:

ELABORAT O DRUŽBENI IN EKONOMSKI UPRAVIČENOSTI

SPLOŠNEGA MUZEJA V KOROŠKI REGIJI.

STANJE – POVZETEK STROKOVNIH UGOTOVITEV

Edini dve občini na Koroškem, kjer je že sedaj vsaj deloma razvita muzejska dejavnost, sta Slovenj Gradec in Ravne na Koroškem. V Slovenj Gradcu delujeta dve inštituciji, ki se profesionalno ukvarjata z muzejsko-galerijsko dejavnostjo, v Ravnah pa obstaja tako imenovani Delavski muzej, ki statusa muzeja sicer nima, vendar ima vse pogoje, da bi to z določenimi kadrovskimi, finančnimi in prostorskimi širitvami lahko postal. Zbirko v Muti lahko imenujemo dobro postavljena in vzdrževana zbirka, ki pa ne opravlja nalog, ki bi jih muzej sicer moral. Tudi kadrovske je zbirka, kljub velikemu osebnemu angazmaju skrbnika, praktično nezasedena. V dravogrski občini nimajo nobene institucije ali zbirke, ki bi lahko pomenila osnovo za razmišljanje. Zato pa je v Dravogradu vidna zainteresi-

ranost za rešitev vprašanja ustanovitve splošnega muzeja, ki bi seveda pomenil tudi rešitev za popis in register premične kulturne dediščine v občini. Te vrste zainteresiranosti je najmanj v občini Radlje, kjer se pojavljajo veliki pomisleki, predvsem finančne narave. V občini Ravne, kjer je finančno vprašanje najbolj rešeno, pa je glavni pomislek predvsem v strahu pred izgubo identitete svojega muzeja, ki ga imajo in na katerega so navezani. Najbolj vsestranska podpora ustanovitvi splošnega muzeja za koroško regijo je v občini Slovenj Gradec, kjer imajo že zdaj najmočnejše pokritje muzejske mreže. V nobeni občini pa ni apriorno odklonilnega stališča do ustanovitve splošnega muzeja.

PREDLOG ZA USTANOVITEV SPL. POKRAJINSKEGA MUZEJA ZA KOROŠKO

A: Muzej s sedežem v Slovenj Gradcu, kjer se skoncentrirajo tudi upravni prostori, ter prostori kustosov, v ostalih občinah pa ostanejo oziroma se na novo postavijo zbirke, ki prikazujejo preteklost občine.

B: Muzej, ki ima dva enakovredna sedeža, v Slovenj Gradcu in na Ravnah na Koroškem. Pri takem muzeju bi bile pri enem ali drugem centru stacio-

ti ter računovodska in tajniška dela. Ob pridobitvi prostorov v stari šoli pri bolnici bi bil rešen tudi prostorski problem, tako, da je ta varianta verjetno tudi finančno najugodnejša...

B: Po tej varianti bi ravno tako ustanovili en splošni muzej za koroško regijo, ki pa bi imel dva enakovredna centra. V Slovenj Gradcu (kar je glede na že vpeljanost bolj praktično) ali na Ravnah bi bile tudi »skupne službe«, v obeh pa bi skrbeli za pokrivanje določenih področij. Na Ravnah bi tako vsekakor ostala etnologija, s tem da bi razširili dejavnost na celo regijo (kar predpostavlja ne glede na izbrano varianto nujno). Ravenski del bi še nadalje pokrival preučevanje delavskega gibanja, kar bi razširili seveda na celo regijo. Ob preučevanju delavskega gibanja bi bilo najracionalnejše razširiti preučevanje na celotno dogajanje, ki jo to časovno obdobje zaobjema in ki ta čas obeležuje. Ravno tako pa bi bilo najracionalneje prepustiti ravenskemu delu poleg skrbi za etnološko dediščino, še skrb za

tehnično dediščino Koroške krajine. Slovenjgraški del bi seveda še naprej pokrival čas NOB in povojne zgodovine, poleg tega pa bi razširil svojo dejavnost še na starejšo zgodovino, kulturno zgodovino (skupaj z Sokličkim muzejem in vsaj v začetku s sodelovanjem z Umetnostno galerijo) in arheologijo. To bi seveda nujno predpostavljalo tudi skrb za premično kulturno dediščino teh področij. S tem bi ravno tako dosegli pokritje vseh muzejskih področij, kot s prvo varianto.

Kot možnost pokritja Koroške regije z muzejsko mrežo obstaja gotovo tudi varianta, da ostaneta oba muzeja vsak zase.

Ta možnost se nama ne zdi primeren iz naslednjih razlogov:

– Prišlo bi do podvajanja »spremljevalnega aparata«, ki ga mora imeti vsak muzej (dvojno računovodstvo, dvojni arhiv, dvojna oprema).

– Prišlo bi do drobljenja strokovnih kadrov – drobila bi se tudi potrebna finančna sredstva.

Gotovo je, da bi bilo nemogoče enemu in drugemu muzeju povsem pokriti vseh področij in bi še naprej ostajale bele lise pri proučevanju in prezentiranju preteklosti...

ALI RES NIHČE NE IZGUBLJA?

nirana tudi računovodska služba, medtem ko bi bila delitev dela in področij med obema centroma jasno definirana.

A: Prva varianta, ki je po našem mnenju najbolj optimalna, pomeni, da slovenjgraški muzej preraste v splošni pokrajinski muzej. Delavci obeh muzejev se združijo v eni organizaciji in v enih prostorih. Ta rešitev ima to prednost, da bi na enem mestu združili tako strokovne delavce, kot arhiv, muzejsko knjižnico, katero bo potrebno z namenskimi nakupiojača-

Tako torej strokovnjaki. Ali so bile odločitve, ki smo jih na Ravnah in v Slovenj Gradcu že sprejeli, najpametnejše (saj ni rečeno, če so politične, da so najpametnejše), prepuščamo bralcem in njihovi zdravi pameti. Ker pa se je na primeru muzejske dejavnosti že začela »mala vojna«, je kar prav, da smo o tem obveščeni. Se bomo vsaj pri naslednjih glasovanjih odločali na osnovi več in pravih argumentov.

NIČ VEČ SŠTNPV VSAK MESEC VIŠJE STANARINE

Ravenski Izvršni svet predla- ga za socialni program eno- fazni postopek

Glede na to, da je vsebina, ki jo pokriva **socialni program**, vsak dan bolj aktualna, je raven- ska vlada sklenila predložiti sku- pščini, da program sprejme po enofaznem postopku – na zase- danju ta teden. Bistveni del pro- grama, v katerem piše, kdo naj bi kaj naredil, objavljamo posebej, pomembno je, da bomo vedeli, na koga se lahko obrnemo, ko bomo upravičenci.

Na isti seji je IS sklenil pred- lagati skupščini tudi novo, z zakoni skladno **organiziranost šol-**

stva, zdravstva in Delavske- ga muzeja. Po novem naj bi bili razdruženi tudi Gimnazija in Sre- dnja strojno-kovinarska šola. Skupščina bo imenovala tudi no- va v.d. ravnateljja, za Gimnazijo naj bi to bil prof. Anton Golčer, za Srednjo strojno-kovinarsko šolo pa prof. Janez Brglez.

Občinska vlada je sklenila tudi, da naj bi se **stanarine dražile vsak mesec za 10 %**. Razkorak med ekonomskimi in ravenskimi je očitno prevelik, da bi lahko stanovanjsko gospodarstvo preži- velo. Podražitve naj bi se začele z majem.

-ep

UKREPI IZ OSNUTKA SOCIALNEGA PROGRAMA

AKTIVNOSTI oz. UKREPI	UPRAVIČENCI	NOSILCI
Oblikovanje uspešnih proizvodnih in drugih programov dela	presežni delavci, nezaposleni	- podjetja - izvršni svet
Spodbujanje in iskanje novih delovnih mest – natečaj 1000 del. mest	nezaposleni	- izvršni svet - zavod za zap.
Svetovanje in pomoč pri samozaposlovanju A. projekt CUROS B. podjetniški inkubator C. krediti razvojnega sklada	presežki, nezaposleni	- podjetja - izvršni svet - zavod za zap. - Razor
Razreševanje presežkov v skladu s pozitivno zakonodajo (prekvalif., dokup zavarovalne dobe)	presežni delavci	- podjetja - zavod za zap.
Vključevanje v alternat-ivne oblike dela - ustanovitev in vodenje servisa za izvajanje pomoči na domu	vsi nezaposleni mladi iskalci dela	- zavod za zap. - Razor
Spodbujanje in sofinan- siranje zaposlovanja invalidov - organizacija posveta	invalidi, težje zaposljivi "	- zavod za zap. - podjetja - Razor
Prilaganje delovnih mest invalidom	invalidni delavci	- zavod za zap. - podjetja
Organiziranje dopolnil- nega in funkcional- nega izobraževanja	brezposelni	- zavod za zap.
Spodbujanje in izvajanje programov osnovnošolske. izobraževanja odraslih	delavci in iskalci zaposlitve z nedo- končano OS	- delavska univerza - zavod za zap. - podjetja
Sofinanciranje usposab- ljanja za delo (priprav- štvno, uvajanje na delo)	iskalci prve zapos- litve z zaključeno stopnjo izobrazbe in mladi brez končane šole	- zavod za zap.
Poklicno usmerjanje in štipendiranje	mladina	- zavod za zap. - podjetja
Zagotavljanje socialne varnosti po zakonodaji	presežni delavci brezposelni, invalidi, soc. ogrožene družine in posamezniki	- podjetja - zavod za zap. - izvršni svet - CSD
Organiziranje in izvajanje javnih del	različnih skupin nezaposlenih, zlasti mladi	- izvršni svet - zavod za zapo- slovanje, - izvajalske organi.
A. pomoč ostarelim na domu	iskalci zaposlit: ženske	- izvršni svet - CSD - zavod za zaposlo.

B. program prevent. z mladimi: »mladin. delavnice«	iskalci zaposl.: V. do VII. st. hu- manistič. smeri	- izvršni svet - CSD
C. čiščenje obrežij reke Meže	iskalci zaposlit.: nižja izob. struk.	- zavod za zapos. - izvršni svet - komunalno podj. - zavod za zaposl.
D. urejanje zelenic in parkov	iskalci zaposlit.: mladi invalidi, drugi težje zapo- sljivi	- izvršni svet - zavod za zaposl. komunalno podjet. - krajevne skupno.
Ustanovitev invalidske delavnice	nezaposl. in neus- trezno zaposleni invalidi	- izvršni svet - podjetja - zavod za zapos. - invalid. društ.
Odločitev o izgradnji doma starostnikov v občini Ravne	ostareli občani, ki ne morejo biti v domači oskrbi	- izvršni svet
V vsakem kraju pridobiti prostore za organizacijo dnevnega varstva ostarelih	ostareli občani, potrebni stalne ali občas. dnevne oskrbe oz. varstva	- izvršni svet - CSD
Delno nadomeščanje stroškov stanarine	socialno ogroženi občani	- izvršni svet - CSD
Pridobitev najmanj 10 stanovanj letno za reševanje socialnih probl.	posebne skupine občanov	- izvršni svet - stanovanjska podjetja
Prilaganje višine prispevka staršev k ceni oskrbe v VVO	družine, v katerih se poslabša soci- alna varnost	- VVZ
Organiziranje in izva- janje različnih oblik varstva glede na potrebe uporabnikov	družine s predšol- skimi otroki	- VVZ
Zagotoviti delno nadomes- tilo stroškov prehrane za učence	učenci iz socialno ogroženih družin	- izvršni svet - osn. šole
Zagotavljanje brezplač- nih učbenikov	socialno ogroženi učenci	- izvršni svet - osnov. šole
Zagotavljanje brezplačnih prevozov (in delnih nado- mestil) šoloobveznim otrokom	ogroženi učenci, ki nimajo varne poti do šole	- izvršni svet - Koratur, privat. prevozniki, starš
Organiziranje in izvajanje varstva in pomoči učencem pred in po pouku	učenci potrebni pomoči in varstva ter soc. ogroženi učenci	- izvršni svet - osnov. šole
Zagotavljanje pogojev in sredstev za izvajanje šole v naravi in počit- niškega letovanja otrok	prednost otroci iz socialno ogroženih družin	- izvršni svet
Vzpostavitev kompletne skupne evidence prejem- nikov vseh vrst socialno- varstvenih pomoči	prejemniki različ. socialnovarstve- nih pomoči	- izvršni svet - CSD
Preračunavanje upraviče- nosti do različnih social- nih pomoči (DNS, DPO, soc. pomoč, opr. participac.)	materialno ogrožene družine in posa- mezniki ob po- slabšanju soc. razmer	- center za soc. delo - soc. razmer
Oblikovanje predloga za organiziranje prehrane v okviru že obstoječih kuhinj	socialno ogroženi posamezniki in družine	- izvršni svet - CSD - VVZ, šole, RK
Preverjanje možnosti in evidentiranje kandi- datov za izvajanje rejništva kot poklicne dejavnosti	nezaposleni in presežni delavci	- CSD - društvo rejnic in rejnikov
Organiziranje in koordi- niranje pomoči na domu in sosedske pomoči za ostare- le in invalidne osebe	ostareli občani; izvajalci: nezaposlene žens.	- CSD - patronažna služba - zavod za zap.
Organiziranje in izvajanje preventivnih in alternativ- nih oblik socialnega dela z različnimi skupinami (mlad. delavnice, klub odraslih druš. prizadetih...)	otroci in madost- niki; izvajalci- iskalci zaposlitve z utrez- no izobrazbo	- CSD - zavod za zap.
Spodbujanje različnih oblik samoorganiziranja ljudi za premagovanje stisk: skupine za samo- pomoč	skupine občanov s podobnimi problemi (osamljenost os- tarelih, življenjs. neučinkovitost.)	- CSD - socialnohum. organiz.
Izvajanje in dograje- vanje dejavnosti ÖDPRTI TELEFON	otroci in odrasli v stiski	- CSD
Dodeljevanje pomoči v naturalijah: obleka, obutev...	socialno ogroženi	- RK

90 LET MEŽIŠKE GODBE

V petek, 26. aprila, je Pihalni orkester Rudnika Mežica proslavil častitljivo obletnico – 90 let svojega delovanja. V polni športni dvorani v Mežici je orkester s svojim dirigentom Karlijem Mihevom dokazal, da sodi v višji slovenski kakovostni razred. Z odlično izvedenim koncertom je navdušil poslušalce in si pravzaprav sam najlepše čestital ob jubileju. V pripravo koncerta so mežiški godbeniki nedvomno vložili ogromno dela in kar škoda bi bilo, če celotnega programa ne bi imeli možnost ponoviti še v kakšnem drugem kraju na Koroškem.

Slavnostni koncert je bil na predvečer dneva osvobodilne fronte in je bil združen z osrednjo občinsko proslavo ob tem prazniku in ob prazniku dela. Hkrati je ta večer predstavljal zaključek letošnjih Vorančevih dnevov. Slavnostni govornik na prireditvi je bil mag. Matic Tasič, predsednik občinskega izvršnega sveta, pozdravni govor ob jubileju godbenikov pa je imel Janez Pačnik, direktor Rudnika Mežica. Predsednik občinske skupščine Adi Cigler je podelil Prežihove plakete in slovesno sporočil pihalnemu orkestru, da bo 15. maja prejel letošnjo nagrado občine Ravne na Koroškem.

Vorančeve plakete so na slovesnosti prejeli: zlato – Jožko Kert, pevovodja MPZ Vres, ki praznuje letos 20. obletnico delovanja, srebrno – Rudi Mlinar, kulturni ustvarjalec iz Leš, bronaste plakete pa so bile podeljene Mariji Pogorevčnik, vodji zbora Mato iz Črne, Simonu Potočniku, vodji zbora Gozdar iz Črne ter pevcema Vresa Jakobu Rožiču in Rihardu Času.

Stanko Arnšek, predsednik ZKO občine Ravne, je zaslužnim članom pihalnega orkestra ob tej priložnosti podelil Gallusove značke in Prežihove spominke. Uspela kombinacija koncerta in proslavitve praznikov je med številnimi poslušalci izzvala upravičeno navdušenje. Mežica je dostojno počastila jubilej svojih godbenikov.

–vik

TUDI LETOS V KARIGADORJU

Na račun letovanja šolskih otrok v Karigadorju je bilo lani v občini Ravne na Koroškem izrečenih precej pikrih besed, in sicer glede na razmere v taboru, pa tudi na delo komisije za počitniško letovanje. Zato so bili imenovani novi člani te komisije, ki pa so ugotovili, da so vzroki za takšno stanje objektivne narave. Sredstva za organizacijo letovanja so bila zelo skromna, delo komisije pa je bremenilo predvsem strokovnega delavca. V okolici tabora je precej hlevov, zato so se lani pojavile tudi podgane, kar pa je, seveda razumljivo, dvignilo še več prahu.

Komisija je zaradi vsega tega iskala druge možnosti, pa tudi ustrežnejše lokacije za letovanje otrok, vendar brez uspeha, saj je za otroke poleg ustreznih objek-

tov nujno potreben tudi primeren prostor za igro in športne dejavnosti.

Tako bo tudi letos organizirano počitniško letovanje otrok v Karigadorju v štirih izmenah po deset dni, letovalo pa bo lahko 360 otrok. Prispevek za letovanje bo odvisen od dohodka na družinskega člana in ga bo mogoče poravnati v dveh obrokih. Osnova za izračun bo osebni dohodek, izplačan za mesec marec.

Za delo v taboru potrebuje komisija 4 upravnike, 24 vzgojiteljev, 4 učitelje plavanja, 4 organizatorje prostega časa, 4 zdravstvene delavce, 4 glavne kuharice, 8 kuharskih pomočnic, 4 pomivalke – čistilke in 4 ekonomke. Vsi zainteresirani se lahko do 31.5.1991 prijavijo na naslov:

PRI ENCIJU

V nedeljo pred prvomajskimi prazniki so se znova odprla vrata gostilne Enci na Prevaljah, tokrat pod novim, zasebnim vodstvom. Upravljanje gostilne je namreč prevzela znana firma Škofca. Gostinski prostori so na novo urejeni, ponudba dobrot je velika in solidna, kar lahko rečemo tudi za postrežbo.

Posebno impresionirajo z občutkom izbrane zavese in namizni prtji, bogat notranji inventar. Novi upravitelj ni bistveno posegel v prostorsko razporeditev, vendar je interierju dal nov šarm. Nov lokal ima tako vse možnosti, da po svoje vzgaja oziroma vzgoji stalne in občasne goste, tudi prišleke iz južnih republik. Le kot tak bo lahko v ponos kraju, pa tudi gostom in ne nazadnje gospodu Škofci in njegovim.

Na otvoritvi lokala je zapel znan slovenski zbor, oktet AJDA, svoja likovna dela pa je razstavil akademski slikar Benjamin Kumprej. Na ta način je gostilna posegla v lokalno dogajanje z novo gostinsko ponudbo in kulturnim dogodkom.

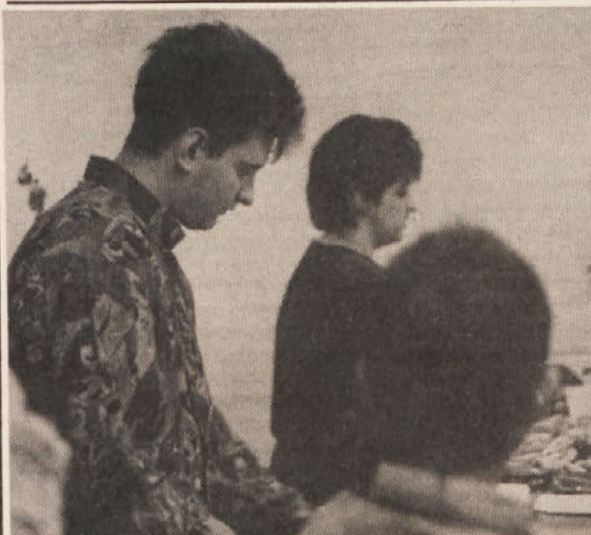
Da bo kvaliteta lokala konstantna ali še boljša, nam lahko garantira Pizzeria Škofca, znana v Sloveniji in drugod, zlasti pa priljubljena pri gostih iz Avstrije in tujini.

Dobimo se torej pri nedeljskem ali prazničnem kosilu »PRI ENCIJU«.

–bk

OBČINA RAVNE NA
KOROŠKEM
SEKRETARIAT ZA
DRUŽBENE DEJAVNOSTI
IN OBČO UPRAVO
Pripis:
ZA POČITNIŠKO LETOVANJE

M.D.

Če Slovenj Gradec prenese več fotografov in več fotografskih salonov, pa vsem dobro gre, bodo tudi Ravne prenesle – dva. Ob fotu Ocepek namreč od 20. aprila dalje na Ravnah posluje tudi foto salon IVKO (Karmen in Jani Kogal) v skrajnem desnem delu trgovskega doma na Čečovju. Nudi vse vrste fotografskih storitev, pomembno pa je, da dobite fotografije že v enem dnevu.

Kot je na otvoritveni slovesnosti poudaril predstavnik KS Čečovje g. Rudi Lenasi, foto salon IVKO ni pridobitev le za Čečovje, ampak za ves kraj.

H.M.

MI PRI NJIH, ONI PRI NAS ŠOLSTVO BREZ MEJA

Za slovenski prostor novost, za Koroško pa celo dobrodošla novost: povezali so se učenci in profesorji na obeh straneh meje in za teden dni so si celo zamenjali šolske klopi. 11 učencev slovenjgraške srednje šole, pomenovane po Edvardu Kardelju, je teden dni sodelovalo pri pouku (in drugih aktivnostih) v 4. letniku trgovske akademije v Velikovcu, v Slovenj Gradcu pa je prišlo 9 učencev iz Velikovca. Vsi veseli, vsi navdušeni, mladost je spet pokazala svojo moč!

Šolske klopi so zamenjali učenci, ki se učijo obeh jezikov, slovenskega in nemškega, to srečanje pa jim je pomagalo utrditi njihovo znanje. Za učence iz Velikovca so gostitelji pripravili pester program: nastanjeni so bili po domovih, obiskali so vrstnike v Ljubljani, galerijo likovnih umetnosti, sodelovali so na štrajku pred Namo, videli so Velenje in Gorenje, vso zadevo pa so zaključili s prijetnim piknikom.

Gospa **Silva Vaupot**, ravnateljica slovenjgraške srednje šole, je bila zelo zadovoljna nad uspelim srečanjem. Veselja in zadovoljstva ni skrival niti gospod profesor **Anton Schellander**, profesor slovenščine na velikovski trgovski akademiji, ki je bil tudi vodja avstrijskega dela obiska. Schellander je za Prepih tudi povedal: »Doslej srečanja takšnih razsežnosti niso bila mogoča, saj avstrijske šolske oblasti tega niso dovolile. Tokrat so se omeščale, dale zeleno luč in prišlo je do medsebojne izmenjave učencev, ki bo gotovo rodilo še kaj več. Ob tem moram dodati, da imamo s to imenitno šolo v Slovenj Gradcu že desetletje dolge stike na strokovni in drugi ravni. Sicer pa so Koroške deželne oblasti že javno predstavile željo, da bi naša šola v Velikovcu imela širši značaj tudi za prostor Alpe Jadran. V prihodnjem šolskem letu se trgovskim akademijam v Avstriji obetajo velike spremembe; ob teh spremenjenih učnih načrtih bi na naši akademiji vsi učenci imeli obvezen pouk italijanščine in slovenščine, poleg nemščine, seveda. Še bolj se bi uveljavila medsebojna izmenjava med deželami v tem prostoru, ki ga imenujemo Alpe Jadran. Ta izmenjava med nami in Slovenj Gradcem je že ena od možnih oblik sodelovanja. Razmišljamo pa tudi o tem, da bi učenci opravljali svoje redne letne prakse v drugih deželah...«

Na slovenjgraški šoli, ki je pred leti prejela tudi najvišje priznanje na področju vzgojno-izobraževalnega dela – Žagarjevo priznanje – je bil v dnevi obiska velikovških srednješolcev tudi posvet med koroškimi šolskim vrhom onstran in tostran Karavank. Težo temu obisku je nedvomno dal gospod profesor **Hugo Reinprecht**, predsednik deželne šolskega sveta Koroške ali po domače – minister za šolstvo. Iz Ljubljane seveda ni bilo nobene-

ga. Kadar gre za vprašanje periferije, imajo v Ljubljani vselej pomembnejše opravke in ne gani jih niti dejstvo, da pride v neki kraj naše dežele minister druge dežele...

Ob gospodu Reinprechtu je prišlo v Slovenj Gradec še 12 šolskih svetnikov in nekaj ravnatelj. Ravnateljica ene od Koroških gimnazij je že izrazila željo, da bi se povezala z ravensko gimnazijo, ravnatelj velikovške obrtne šole je obžaloval, ker je vria oblast ukinila na Muti oddelek za zidarje, saj so kanili sodelovati prav s tem oddelkom. Korošci onstran meje spoštujejo naše glasbeno šolstvo in si predvsem na tem področju želijo novega sodelovanja. In še bi lahko naštevati.

Ob vse večjem siromašenju srednjega šolstva na Koroškem je bil dogodek v Slovenj Gradcu vendarle svetla točka koroške sivine.

-ZZ

Prim. dr. Drago PLEŠIVČNIK, DELEGAT DPZ OB INTERPELACIJI STRANKE DEMOKRATIČNE PRENOVE

Nisem profesionalen kritik. Rajši gradim, kakor podiram. Kljub temu sem med podpisniki interpelacije, ker sem zaskrbljen nad tem, kako bo zdravstvo lahko, po tolikih letih omejevanja in iskanja notranjih rezerv, sposobno opravljati svoje poslanstvo pri tolikšnem znižanju proračunskih sredstev ob že nagradnih problemih.

Ne poznam evropske države, ki bi dajala od svojega večjega bruto nacionalnega produkta manjši delež za zdravstvo, kakor mi. Povdarjam delež, ne nominalno. Nobena evropska država v tem času sredstev za zdravstvo ne znižuje. Vse pa se trudijo, da ti izdatki ne bi naraščali prehitro.

Zakaj na to dejstvo nihče od pristojnih ne odgovori z argumenti ali si odgovorimo sami, če tako ravnamo. Brez nedvoumnega odgovora, zakaj hočemo imeti vsaj takšno zdravstveno varstvo, kakor ga vidimo pri sosedih, ne da bi zanj namenili finančni ekvivalent, je vsaka razprava o smiselni racionalizaciji in organizaciji zdravstva jalova, razen če jo hoče nekdo zopet izsiliti na račun razvrednotenega dela zdravstvenih delavcev ali njihove preobremenjenosti. Problemi zdravja so preveč globoki, da bi jih smeli razreševati s krilaticami ali puhlimi izmečki, pa čeprav smo v pat poziciji. Res pa je, da medicina ogroža s svojimi uspehi, ker ve in zna preveč, ne pre malo. Promejtev ogenj tu še ni ugasnil.

KAJ POTEM STORITI?

Racionalizacija da, zato pa ne opuščati ali odlašati tistega, kjer smo že v zamudi. Izboljšave pa ne iskati enosmerno v premi črti, ker so potem rezultati lahko paradoksn. Z odpravo enega problema naredimo dva ali štiri nove.

Ni pošteno, da letijo sedaj strelice le na republiški sekretariat za zdravstvo zaradi predloženih ukrepov spričo znižanja proračunskih sredstev. Še pravočasno, čeprav na hitro in neobičajno, jih je predložil nam in vsej slovenski javnosti. Odklonilni odmevi bi pravzaprav morali imeti svojo težo pri preoblikovanju proračunskih števil, pa niso zalegli. Proračun smo potrdili mi. Sekretariat za zdravstvo ravna torej v sili in se zelo trudi, da ne bi nastala prevelika škoda. Bojim pa se, da bo škoda vendarle nastala in da bo tudi to škodo težko popraviti.

Med ukrepi je zapisano:

– »Ukinjajo se vse proračunske investicije najmanj za 1 leto.«

Od 1. aprila letos je zdravstvo tako rekoč izključno državno. Zasebno se še ni spočelo. Kjer ni samopripravka, so drugi družbeni viri, ki bi popravljali nezmožnost države, usahnila.

Kakšna mačeha in kakšen gospodar pa je ta država, če se najmanj za eno leto odreka gospodarnemu ravnanju s tistim, kar ima?

K investicijam spadajo namreč tudi večji in zahtevnejši posegi vzdrževanja. Tega v zdravstvenih zavodih ni malo. Hkrati se ta država navdušuje za naložbe tam, ki jih čez čas ne bo tako lahko racionalizirali, ker bo v njihovih rokah še večja moč orožja, ko jim že danes nismo kos.

Potrebna in družbeno koristna dela prelagamo, torej nazadujemo, medtem ko toliko ljudi ostaja brez zaposlitve in brez dela.

– »Sredstva za uvoz bodo zagotovljena samo za nujna zdravila, nujno potreben potrošni material in za nepogrešljive rezervne dele«, je tudi eden izmed ukrepov.

Le kako naj v zdravstvu ravnamo ob ugotovitvi, da je oprema iz-

trošena v 86 %, proizvodnje funkcionalne medicinske opreme pa v Sloveniji praktično ni?

– »Zmanjšanje bolnišničnih kapacitet, ki niso polno zasedene in zaprtje nekaterih bolnišnic s 1. 6. 1991«, je možno le, če so zadeve vsestransko proučene. Sicer je ukrep obsojen na propust.

Priča smo dogajanjem, ko se veliko podjetij ukinja ali gredo v stečaj. V principu lahko to velja tudi za bolnišnice in druge zdravstvene zavode, če po znanih, strokovnih, ekonomskih in socioloških kriterijih ne izpolnjujejo pogojev za obstoj ob smiselnem upoštevanju tradicije. Kadri, ki nimajo moči, časa ali volje, da izpeljejo utemeljene spremembe, ne izpolnjujejo svojih osnovnih dolžnosti.

NE UKINJATI NA PAMET

Toda, ali se zavedamo globokih demografskih sprememb naslednjih let? Že leta 1989 je živel v Sloveniji 44.176 oseb, starih več kakor 80 let in 211.606 ljudi, starih nad 65 let.

Od zadnjih jih bo v naslednjih letih več prestopilo v starejšo skupino, kakor bo starejših odšlo v naročje zemlje. Skupina ljudi nad 80 let se bo v naslednjih letih nenehno povečevala. Znano pa je, da 20 % ljudi nad 80 let potrebuje negovalsko posteljo. Ne mislim, da bi odvečne bolnišnične postelje ali cele bolnišnice getoizirali v negovalske ustanove za starostnike. Razmišljam pa, ali ne bi odvečnih kapacitet namenili za podaljšano ležalno dobo po preboleli bolezni, za drugačno ceno seveda, namesto da silimo k hitremu odpuščanju, ukinjamo postelje, hkrati pa gradimo nove domove za starostnike in v njih ustanavljamo vse več enot intenzivne nege, ki po svoje hudo motijo njih življenjski ritem. Na ta način spreminjamo domove starostnikov v nekakšne parahospitalne ustanove.

Ponavljam, da ne bo nesporazuma: zavzemam se za podaljšano dobo rekonvalescence, ne za stalen sprejem ležečih oskrbovancev, tistih oseb, ki bi pri hitrejšem odpuščanju polnili enote za intenzivno nego v domovih za oskrbovance, katerih tudi tam, za potrebe naslednjih let, sploh še nimamo.

– »Zmanjša se masa za OD za 20 %, s tem, da se za toliko zmanjša število zaposlenih.«

To pomeni, da bomo množici brezposelnih dodali še 6.640 oseb iz zdravstva. Ob tem se hitro doda, da ne bo šel na cesto noben zdravnik ali zobozdravnik in farmacevt. Potem je ljudi za odpust potrebno iskati med ostalimi 30.000 zaposlenimi, kar pomeni že 22,3 %. Take odločitve niso sprejeli v nobeni drugi družbeni interesni sferi in še manj v državni upravi.

Lahko trdim, da je osebje vsaj v bolnišnicah in socialnih domovih in še kje v osnovnem zdravstvenem varstvu odločno preobremenjeno in da delajo zaradi zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva na meji dekompenzacije. Potem že ni več čudno, če je prišlo v avstrijskem Lainzu do grozljive samopomoči z ubijanjem najbolj betežnih, ko je morala 1 medicinska sestra dnevno oskrbovati tudi do 95 pacientov. Tisti, ki imate samo 1 tako osebo doma,

boste najlažje ocenili tak napor. Po vedati pa moram, da obremenitve tega osebja v naših domovih za ostarele niso dosti boljše. V Črnečah bdi ponoči 1 medicinska sestra z dvema negovalkama nad 260 oskrbovanci, od katerih 60 % ni več kos samemu sebi. Posnemanje take politike pripelje do tega, da iščejo danes samo za Dunaj 4000 medicinskih sester.

UREDITI STANJE

Če pa potem rečemo, da tudi medicinskih sester ne bomo odpuščali, je potrebno teh 6640 presežnih delavcev izbrati iz vrst administrativnega in vzdrževalnega osebja. To pa je že 34,3 odstotka in pomeni, da bi izmed teh profilov morali odpustiti vsakega tretjega. Kjer je tega osebja manj, pa že vsakega drugega. Kako bo potem izgledalo vzdrževanje in poslovanje v zdravstvenih zavodih, si lahko predstavljate. Zato menim, da bo delavce v zdravstvu treba drugače razporediti, nekatere tudi odpustiti, nikakor pa v predvidenem odstotku.

– Sicer pa moramo brez odlašanja razbistriiti sedanje stanje, se dogovoriti za globalni koncept razvoja zdravstva in izhajajoč iz tega čim prej sprejeti področno zakonodajo.

– Nemudoma moramo začeti s sistematičnim vzpostavljanjem nujne medicinske pomoči. Posebej usposobljen zdravnik ali celo ustrezen specialist mora v nujnih, življenje ogrožajočih primerih pohiteti ob vsakem času na bolnikov dom ali na kraj nesreče, s posebej opremljenim vozilom. V tem zaostajamo za Evropo 25 let.

To so zahteve tudi v zaključkih vseh strokovnih razprav o epidemiji prometnega travmatizma in o izjemnih razmerah pri nas. To ne more več biti stvar posameznih entuziasmov, ampak je potrebno zadevo končno tudi zakonsko in v praksi urediti.

– Zdravstvene zavode je treba redno oskrbovati tudi z iztrošeno funkcionalno medicinsko opremo in ne le z rezervnimi deli za njih. Še kako bi tudi vse regionalne bolnišnice potrebovale komputerske tomografe, ki ogromno pripomorejo k hitri in pravilni diagnozi v mnogih, najbolj kočljivih primerih.

Izdatek za njih bi se že v dveh letih poplačal. Tri mesečne čakalne dobe na obeh edinih tomografih, z enim na črno pridobljenim, so najboljši dokaz za to. Vsi bi bili lahko srečni, če bi v UKC ali kateri drugi veliki bolnišnici v Sloveniji, stekle preiskave z magnetno rezonanco.

– Večjo pozornost je potrebno nameniti vzpostavljanju ambulantne psihoanalitične, psihogeriatricne in psihoterapevtske dejavnosti, saj so sedanje, tovrstne ordinacije le spovednice na brzino. Vedno več je ljudi, katere bolezensko ogrožajo duševne stiske.

– Pravočasno se moramo pripraviti na obvladovanje v zadnjem času na novo deklarirane bolezni kot sindrom kronične utrujenosti, ki še ni v vsej natančnosti opredeljen, bi pa naj postal huda nadležnost za ljudi, ki se najbolj razdajajo. Prav zato ga ponekod poimenujejo kot burnout sindrom, torej kot sindrom izgorelosti ali kot yuppi sindrom. Naj besede ne povzročijo nobenega preplaha. Ne

gre za kakšno neozdravljivo in načinu AIDS-a, na čigar preventivo zopet pozabljamo, niti za spolni prenos povzročitelja. Bolezen se pozdravi v 6. mesecih tudi sama po sebi, vendar v tem času lahko množično polni ordinacije. Za nekatere pa se konča tudi z takimi ali drugačnimi posledicami.

– Podpreti je treba interes za zasebno zdravniško prakso in ga zaliti s sprejemljivimi zagonskimi krediti, saj si z dosedanjimi osebnimi dohodki noben zdravnik ne more opremiti kolikortoliko zahtevne zdravniške ordinacije. Prebivalci Slovenije si naj izberejo svojega zdravnika za dogovorjeno dobo, ki bo za njihovo zdravje skrbel. Zavarovalnice naj na osnovi kolektivne pogodbe sklenejo s posameznimi zdravniki, ne glede ali delajo v zdravstvenih domovih ali v privatni splošni ali specialistični ordinaciji, individualne dogovore o obveznostih in o plačilu za njih. Zdravniška zbornica pri pogajanjih odločilno sodeluje. Država pa naj na osnovi nacionalnega programa razdeli med nje licence.

OAZA V EVROPI?

Nanizal sem le nekaj misli, da bi utemeljil neprimernost trganja finančnih sredstev za zdravstvo. Naj nihče ne reče, da so to ideje za izobilje in ne za preživetje. Predlagana finančna sredstva niso nikakršno bogastvo, pomenile bi pa vendar nekaj. Po taki poti moramo kreniti, v kolikor glede zdravstva nočemo postati oaza v Evropi, če nam že lastno zdravje in življenje ne pomenita kaj več. Ne racionalizirajmo zdravstva v smeri ironičnega izreka angleškega komika Wody Allena, da je smrt najboljša pot za znižanje izdatkov v zdravstvu.

Zaskrbljenost z menoj deli Slovensko zdravniško društvo, razširjeni strokovni kolegij kirurških služb in verjetno še kdo iz zdravstva, pa tudi mnogi drugi.

Prim. dr. Drago Plešivčič

POKUŠNJA VINA

Na angleškem dvoru z zadovoljstvom pijejo štajersko vino, ampak žal tistega severno od naše meje. Štajerski rizlingi na južnem robu goric so po mnenju poznavalcev še boljši, toda kaj, ko jih nihče v belem svetu ne pozna. Primorska vina iz Brd po kvaliteti ne zaostajajo za vini iz Benečije, za katere je znano, da kotirajo v visokem cenovnem razredu.

Kot v posmeh tem dejstvom pa poskuša Slovinci osvojiti svet s ceninimi srbskimi in kosovskimi vini. Zgodba o slovenskem vinu je zgodba o zmotah sistema v malem. Dolga desetletja so se trudili, da bi obvladali proizvodnjo tistega, kar niso znali. Tisto, kar so znali in kar je bilo tudi od boga dano, pa niso znali prodati, vsaj promovirati kot svojo znamko.

ansambel Slovenija

STOPOVI NAJMUZIKANTI

Tudi revija Stop ima svojo lestvico narodnozabavne glasbe. Njeni bralci že od začetka tega leta glasujejo za svoj najljubši ansambel, pevko, pevca ali pevsko skupino.

Da lestvica ne bi ostala le na papirju, se je JOŽE GALIČ, ki v Stopu piše o tej vrsti glasbe, odločil, da nekatere najboljše uvrščene izvajalce predstavi tudi v živo, na javni prireditvi. Njegovo vabilo so sprejeli skorajda vsi povabljeni in na prireditvi, ki bo imela nadvse human namen (izkupiček je namenjen Koroškemu društvu za cerebralno paralizo), bo družina muzikantov pisana kot le malokdaj doslej!

V slovenjgraški športni dvorani bodo 17. maja ob 20. uri nastopili: Alfi Nipič s svojimi muzikanti, Celjski instrumentalni kvintet, izpod Kamniških planin bo prišel ansambel Nagelj, iz Starega trga ob Kolpi pa Toni Verderber s svojim ansamblom.

Koroško bodo tudi tokrat zastopali legendarni Štirje kovači ter pevci dravogradskega kvinteta Ajda. To pa še ni vse! Štajerskih sedem, novopečeni profesionalci iz Slovenskih Konjic ter Bratje iz Opotnice, dobitniki celega kupa festivalskih nagrad, prav tako pridejo v Slovenj Gradec. Da bo glasbena podoba prireditve še bolj pestra, bosta nedvomno znala dobro poskrbeti še ansambla Marena in Slovenija!

Jože Galič bo skupaj z napovedovalko Ireno Fasvald obiskovalcem predstavil Ivana Krambergerja, znanega dobrotnika iz Negove, zelo zanimiv pa bo tudi nastop koroškega pesnika, pisatelja in igralca Mitje Šipka. Piko na i bo postavil »ta špases« Franc Košir, ki za obiskovalce te velike parade domače glasbe pripravlja posebno presenečenje!

-jg

Z močnejšim vstopom zasebnikov v vinarstvo pa se je po malem začelo premikati. Tako je bila prejšnji petek v hotelu Kompas v Slovenj Gradcu neobičajna, zato pa toliko bolj zanimiva degustacija primorskih vin, ki jo je pripravil novogoriški galerist in ljubitelj zlahotne kapljice Dorče Simčič. Predstavil je vrhunska vina sauvignon, beli in sivi pinot, chardonnay, rebulo, merlot in rose mlajših zasebnih vinogradnikov iz Brd, združenih v zadrugo Brajda.

Imena Kristančič, Kren, Ščurek, Skočaj in tako dalje, so s svojo ponudbo že prodrli na tu-

rističnem Bledu, kako bo na Koroškem, pa bodo odločili gostinci in trgovci, ki so se ondan zbrali v Kompas. Vsekakor je bilo za dober vtis poskrbljeno, posamezne sorte je presekal značilni primorski prigrizek in ker je izbor vina odvisen od primerne okolja, je Simčič prostor opremil s svojimi pasteli primorske krajine.

Lepo in prav je, da Slovenci spoznamo svoje bogastvo, še bolje pa bo, ko se bodo tovrstni navdušenci podali v beli svet. Zato, da bomo Made in Slovenia dejansko in ne samo po besedah politikov. M.Vrečič

Intervju: ERVIN KOKOŠINEK – delegat v zboru občin Skupščine RS

PREPIH: Izvoljeni ste bili na listi socialdemokratske stranke, sedaj pa ste neodvisni poslanec. Kje so bili razlogi, da ste se razšli z vašo stranko?

KOKOŠINEK: Gospod France Tomšič, oče socialdemokratske stranke na Slovenskem, je nasproti svobodnim sindikatom ustanovil neodvisne sindikate. Beseda »neodvisen« mi je bila že od nekdaj všeč, pa sem si dejal, grem še jaz med neodvisne!

V zvezi s tem so bila razna ugibanja: »Mladina« in vaš »Prepih« sta ob tem zapisala, da gre za spor z vodjem stranke, dr. Jožetom Pučnikom, drugi so me že »vtaknili« med krščanske socialiste ipd.

Povem lahko, da so bila to gola ugibanja, ko pa so prišla v javnost, so bila zame neprijetna in bremenilna.

Za izstop iz stranke so me napejlali povsem osebni razlogi – za ta korak sem odgovoren volilcem.

PREPIH: Izhajate iz delavske družine, vaš oče je bil kovač in v življenju do sedaj vam ni bilo poslano z rožicami. Kako se počutite v skupščini, v kateri je malo delavcev, oziroma jih sploh ni?

KOKOŠINEK: Po prejšnji terminologiji, nove ne poznam, nas je v skupščini le večina delavcev: fizičnih, umskih in kombiniranih.

Po mojem ni pomembno, koliko delavcev, v klasičnem pomenu besede, sploh sedi v skupščinskih klopih; pomembnejše je, da imajo v skupščini delegate, ki jih zastopajo.

Po razpadu »Demos«, ki je prejkone povsem umetna tvorba, bo najbrž nastajala sprotna koalicija prenoviteljev in socialdemokratov, ko bo šlo za obrambo interesov vseh delavcev v skupščini.

PREPIH: Znano nam je, da ste v skupščini večkrat zastopali interese svojih volilcev. Prosim, če nam naštejete nekaj teh pobud oziroma predlogov!

KOKOŠINEK: V skupščini sem imel daljši prispevek pred sprejemanjem moratorija za sečnjo gozdov, nadalje delegatsko vprašanje o možnostih gradnje odlagališča jadrskih odpadkov na Koroškem; zastavil sem delegatsko vprašanje o vzdrževanju gozdnih cest ter oddal skupno pobudo koroških delegatov o gradnji cest na Koroškem. Največkrat pa sem se oglašil v zvezi s problematiko izgradnje HE GOLICA – KORALPE.

Kadarkoli sem v skupščini posredoval pobudo za prepoved polnjenja akumulacijskega jezusa, se mi je dozdevalo, da je drugi dan Bistrice že manj.

O Bistrici sem nasploh govoril tolikokrat, da je obstajala nevarnost, da se me prime kak vzdevek.

Kakšen bo rezultat okoli Bistrice, pa vedo samo oni – zgoraj!

PREPIH: V skupščini je prišlo tudi do nekaterih neljubih dogodkov, ko je pozicija dala jasno vedeti, da ima večino v rokah.

Kaj mislite o prepiru med Bučarjem in Potrčem in še besedo o odnosih med poslanci v skupščini?

KOKOŠINEK: Odnosi med poslanci v skupščini so se že dokaj normalizirali. Nestrpnost med strankami in med posameznimi poslanci je v precejšnji meri popustila, če ne štejemo nekaterih, ki prejkone načrtno vnašajo napetost.

Prepir med gospodom Bučarjem, sedanjim predsednikom skupščine, in tov. Potrčem, bivšim predsednikom skupščine, je izzvenel kot učna ura ali šola (ne)demokratičnosti v skupščini. Takšne »vaje« bi seveda lahko prizadeta utrjevala pred sejo skupščine, da ne bi po nepotrebnem obremenjevali delegatov in javnosti.

PREPIH: Vaše »poslanstvo« traja že leto dni, za to delo ste dobili veliko materiala oziroma gradiva. Ali ste se pred skupščino s kom posvetovali, ali pa ste se za posamezna stališča opredeljevali tako kot ste se dogovorili na klubu?

KOKOŠINEK: Za problematiko okoli Bistrice in okrog jedrskega odlagališča sem dobil pomoč pri stranki »Zelenih« Zg. Dravske doline; problematiko prigruparjenju z gozdovi so mi osvetlili vodilni v občinski kmečki zvezi ter strokovnjaki v gozdnem gospodarstvu in Radljah.

Povem lahko še, da sem dobil veliko informacij o gradivih za skupščino na sejah kluba Demosa, kar sedaj, po izstopu, močno pogrešam – odslej razumem kritike opozicije, da so oni premalo informirani o gradivih za skupščino in o stališčih vlade.

PREPIH: Koroški poslanci ste zadnji čas na »prepihu«. Kaj mislite, ali ste opravičili zaupanje volilcev, tu mislim seveda na vas, oziroma kaj mislite o ostalih poslancih?

PREPIH tudi v klopih republiške skupščine

KOKOŠINEK: Na »prepihu«, kot pravite, smo prav vsi delegati: oni iz opozicije, drugi iz pozicije in neodvisni. Pred nami je transformacija družbene v privatno lastnino, osamosvajanje Slovenije in z njo povezana reorganizacija celotne uprave – vse skupaj krizo še pogloblja. Ne verjamem, da bi volilci v teh razmerah našli poslance, ki bi želeli namesto nas po kostanj v žerjavico (skupščino).

V Evropi, ki jo zadnje čase dajemo za vzgled, bi sicer ob takšnih rezultatih padla vlada, bržkone bi bil razpuščen tudi parlament...

PREPIH: Znani ste, da znate v skupščini povedati tudi kak dvotip oziroma šalo. Imate mogoče kaj na zalogi?

KOKOŠINEK: Na zadnji seji skupščine sem v odmoru v šali vprašal

delegata JLA: »Kaj menite, če bi za naslednjo sejo skupščine prišli vsi v svojih delovnih uniformah (beli in modri plašči, delovne bandure z zaščitnimi sredstvi ipd.), pa bi bili neverjetno pisana družčina!«

Odgovoril mi je, da nam on te pravice ne misli kratiti...

PREPIH: Kako ste povezani s svojo volilno bazo in kako prenašate želje občanov v skupščino?

KOKOŠINEK: S svojo volilno bazo sem slabo povezan. Problematiko, ki posebej prizadeva ljudi v Dravski dolini, sicer lahko osvetlim preko lokalne radijske postaje, vendar je to le enosmerna informacija.

Res pa je, da sem prisoten na vseh sejah občinskega izvršnega sveta, tako sem vsaj posredno seznanjen z željami volilcev.

Odgovori na tovrstna delegatska vprašanja pa so tako zamotani, da jih jaz zaenkrat še ne razumem.

PREPIH: Pred volitvami so posamezne stranke v svojih programih obljubljale to in ono. Kaj mislite, ali so obljube tudi izpolnile?

KOKOŠINEK: Svoje predvolilne obljube so že doslej uresničile tiste stranke, ki pred volitvami niso ničesar obljubljale.

Sicer pa menim, da je za nami že leto dni, temeljne spremembe pa so, žal, še vedno pred nami.

Po vsebini sprememb si bodo stranke glede na obljube močno sorodne, ločitev pa bo nastala bržkone pri predlaganih metodah uresničevanja.

Volilci so upravičeno nezadovoljni, saj se spremembe, od katerih je odvisna oživitve gospodarstva, odlagajo po nepotrebnem iz seje na sejo.

PREPIH: Sprejetje nove ustave je blizu, sledile bodo nove volitve. Kaj predlagate vašim volilcem, kakšne poslance naj volijo, oziroma imate kakšen predlog, kako naj izgleda nova skupščina?

KOKOŠINEK: Po številu delegatov in delegatov naj se nova skupščina razpolovi (120), sestavljena pa naj bo iz dveh zborov, in sicer: družbenopolitični zbor in zbor občin oziroma (sektorsko-funkcijskih) regij.

Na Finskem je, po pričevanju njihove novinarke, v parlamentu zastopanih kar 50 % žensk... V novem parlamentu naj bodo, po moji sodbi, poleg žensk izvoljeni mladi možje, ki še niso z ničemer obremenjeni.

Rol(k)anje

Kar nekaj manj sivih las je na glavah voznikov v Radljah, miličnikom se je prav tako prihranilo nekaj dela, rolarji pa veselo rolkajo po telovadnici na stadionu v Radljah.

Kadar je posebej lepo vreme ali pa kakšna prireditev, prirolkajo na svetlo, na parkirni prostor pred veleblagovnico Timo ali na tlakovan kompleks Merxa iz Radelj. Vsekakor želijo pokazati ljudem, kaj znajo.

Približno dvajset jih je, ki sami trenirajo (nimajo posebnega trenerja), določene vrline jim pokaže njihov duhovni vodja **Jaka LICEN** iz Radelj. Sedaj fantje v svojem klubu še nimajo nobenega dekleta, trenirajo v telovadnici na stadionu Radlje, za kar se imajo zahvaliti njihovem sponzorju, **prodajalni ADUT Radlje**. Pomoč pa so ponudili tudi člani NK Radlje, ki so privolili v uporabo telovadnice.

Tako so bili zadovoljni vsi: rolarji, vozniki in miličniki. Družba jih je kar dobro sprejela; problem pa je bil prvotno res ta, da so rolkali po ulicah, saj niso zlahka prišli do lastnega prostora. Radi povedo, da so eni izmed dveh registriranih rolkarskih klubov v Sloveniji. Poleg »RK ADUT Radlje« deluje še Skeyt Cort klub Ljubljana.

Doslej so organizirali tri tekmovanja, na katera se je prijaviло okoli deset rolarjev. Radi pripomnijo tudi, da imajo severni sosedje samo na avstrijskem šta-

jerskem približno deset klubov, pri nas pa nekako ni dovolj interesa za to.

Vsekakor nekateri negodujejo nad njimi, toda v Ljubljani, tako pravijo, bodo dobili rokarji svoj park, kjer bodo lahko poleteli vadili. Sami pa si želijo, da bi si v Radljah zgradili mini ramp, ki je velika želja vsakega rolarja.

Radi bi torej dali temu novemu športu, ki ga razvijajo, možnost dobrega in večjega razvoja. Mini ramp naj bi stal na kompleksu Merxa, njihovi sponzorji, nekaj manjših je še poleg prodajalne Adut, pa si prav tako prizadevajo, da bi projekt realizirali.

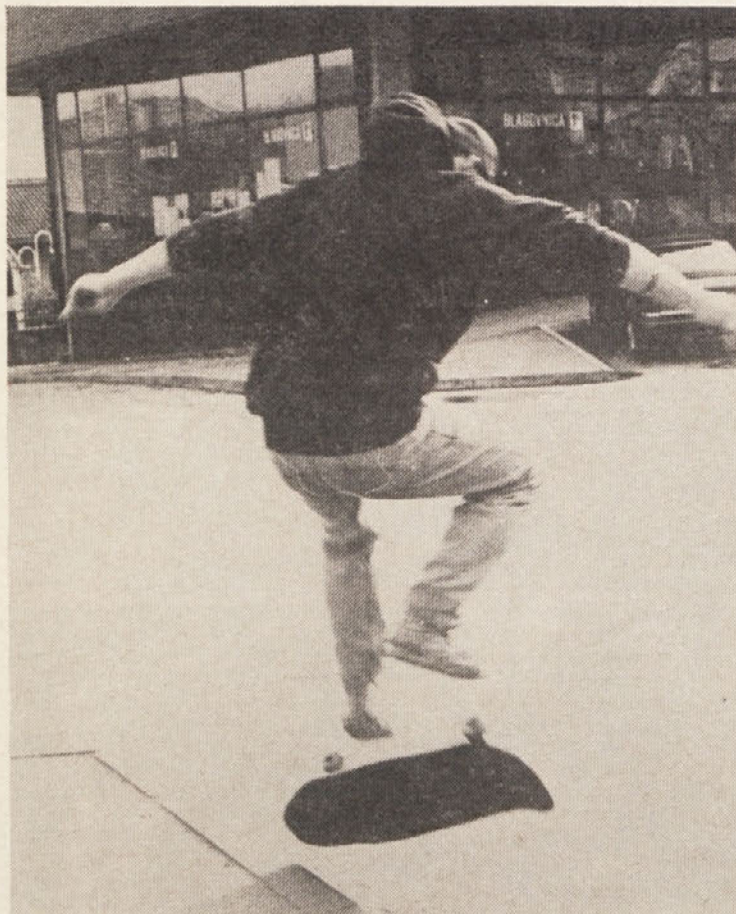
Za opremo, ki jo potrebujejo, ne odštejejo ravno malo; potrebujejo rolko, narejeno posebej za trike, ščitnike za komolce in kolena, čelad pa baje ne uporabljajo, saj niso t.i. rokarski maniaki.

Elemente, ki jih imajo v telovadnici in na katerih izvajajo trike, so si priskrbeli sami oziroma s pomočjo nekaterih staršev – tako se fantje znajdejo, kolikor je mogoče sami.

V prihodnje nameravajo organizirati tekmovanje rolarjev, na katera bodo povabili prijatelje iz Ljubljane in Avstrije, pa tudi v Mariboru jih je nekaj takšnih, ki bodo gledalcem na tem tekmovanju dvigovali lase.

Če se lahko pošalim in če rolarji drže besedo, bodo naredili uslugo vsem, ki si žele punk frizure. In to še zastonj!

Darja KNIPLIČ Foto: FRA

29. TABORNIŠKI TEK – rezultati

Tudi 29. tradicionalni Taborniški tek na Gradišču nad Muto, ki je bil v nedeljo, 28. aprila, se ponša s preko 300 udeleženci in z uspešno organizacijo. Vreme, zaradi katerega je bil taborniški tek prestavljen, je bilo to nedeljo sončno in več kot odlično za tekmovanje.

Od 300 udeležencev jih je 246 priteklo na cilj; od mlajših tekmovalcev jih je bilo kar 176, na daljših progah pa jih je od 40 prijavljenih na cilj priteklo 27. Mali maraton se ponša kar s 53. rezultati, 2 sta bila diskvalificirana.

Med posamezniki so rezultati naslednji:

Na 300 m je bil pri mlajših cicibanah prvi URH KLEMEN, pri mlajših cicibankah pa URŠKA KLEMEN. Na 500 m je 1. mesto pri starejših cicibanah dosegel MILAN POČEJ, pri starejših cicibankah je bila prva NATAŠA MEDVED. Pri mlajših pionirjih A je na 800 m dosegel prvo mesto DAVID RIHTARIČ in pri ml. pionirkah JANA HUDERNIK. Na 1000 m je med mlajšimi pionirji B zmagal KARLI RIŽNIK, med ml. pionirkami B BARBARA RIGELNIK. Pri starejših pionirjih je bil prvi na 1000 m ALEŠ MARTINČIČ, pri št. pionirkah je zmagala ANITA MEŽNAR.

Na progi na 1500 m, za katero organizatorji beležijo upad tekmovalcev, je med mlajšimi mladinkami

zmagala KLAVDIJA OSTRUH, tekmovalce pa so le 4 tekmovalke, vse iz OŠ Ribnica na Pohorju.

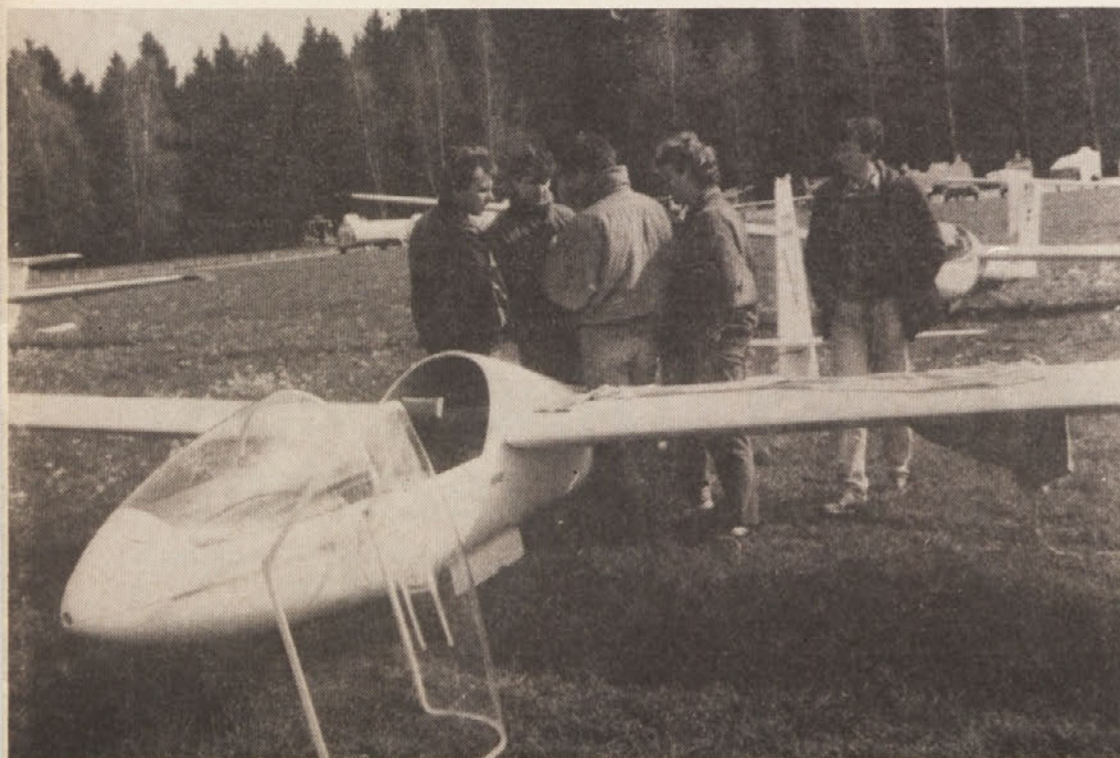
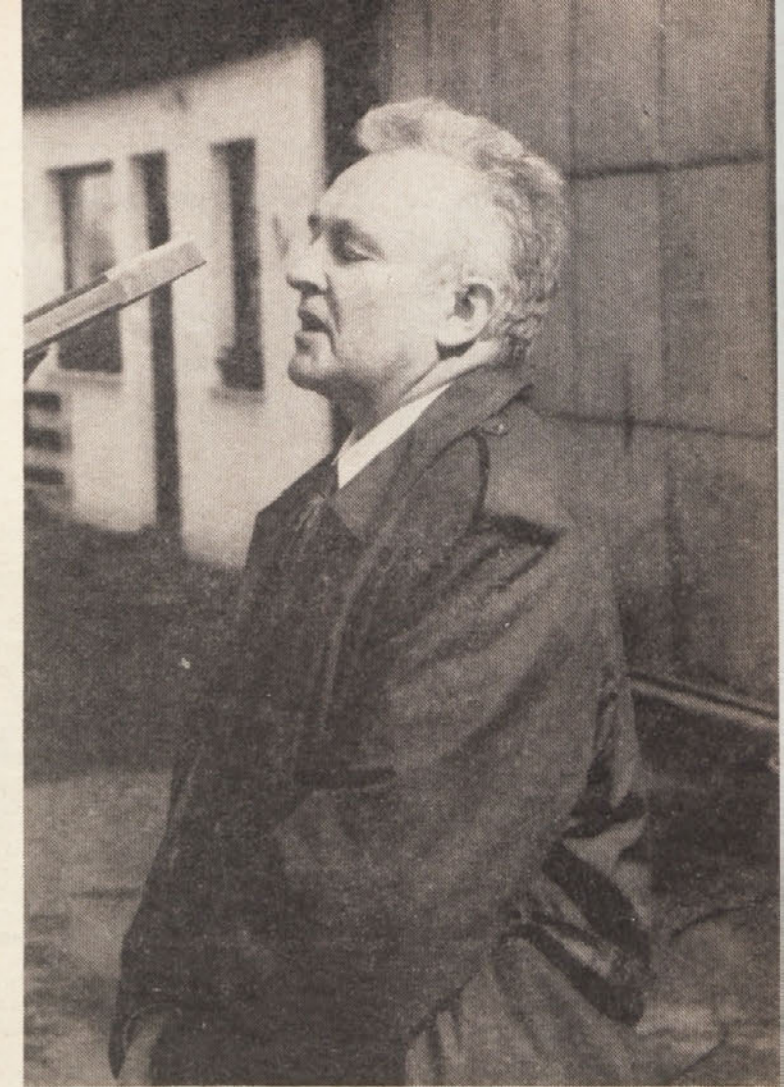
Na progi bivšega teka NOB ali tokrat TRIM TEKA na 8500 m je med moškimi zmagal FRANC GOSTIN (Slov. Bistrica – 29,14 min.), med ženskami pa DAMJANA PUŠELC (Slov. Konjice – 41,58 min.). Na 22. km progi Malega maratona je bil absolutni zmagovalec JAKA KODRIČ (Maribor – 1:15,51 min.), absolutna zmagovalka pa SLAVICA POZNIČ (Velenje – 1:39,34 min.). Med mladinkami se je najbolje odrezala TAMARA KOSEC in med mladinci JERNEJ ŠVAJGER. Med mlajšimi člani je bil najboljši IVAN ŽUPEC, med starejšimi člani pa JAKA KODRIČ (absolutni zmagovalec). Med članicami je bila najboljša SLAVICA POZNIČ (absolutna zmagovalka), med mlajšimi veterani MIRKO KRAJNCAR in med starejšimi veterani ALOJZ GOLOGRANC. Med veterankami se je odlično odrezala stara znanka maratonom KAZIMIRA LUŽNIK.

Ekipno so že tretjič zapovrstjo zmagali tekmovalci OŠ Ribnica na Pohorju, ki so v trajno last prejeli zastavico Taborniškega odreda. Na drugo mesto so se uvrstili tekmovalci OŠ Muta, na tretje pa tekmovalci ŠSD Radlje.

I. Fasvald

Slike:
Stanko Hovnik

**KOROŠKI AEROKLUB
SLOVENJ GRADEC
IN ZVEZA LETALSKIH ORGANIZACIJ
SLOVENIJE
ORGANIZIRATA**

PRVENSTVO SLOVENIJE V JADRALNEM LETENJU

PROGRAM TEKMOVANJA

25. aprila	do 18. ure	pridob tekmovalcev,
	do 19. ure	tehnični pregled jadrlnih letal in dokumentacije,
	ob 20. uri	sprejem tekmovalnih ekip v restavraciji Bellevue.
26. aprila	do 9.30	postavitve jadrlnih letal na start,
	ob 10. uri	OTVORITEV TEKMOVANJA
	ob 10.30	sestaneek vodstva tekmovanja s tekmovalci in konsultacija za 1. tekmovalni dan.
27. aprila -4. maja	do 8. ure	postavitve jadrlnih letal na start,
	ob 9.30	konsultacija s tekmovalci in tekmovalni dan.
5. maja	ob 10. uri	ZAKLJUČEK TEKMOVANJA (podelitev priznanj)

Patrovitelj: Republiški sekretariat za ljudsko obrambo
Skupščina občine Slovenj Gradec

Sponzorji: HYUNDAI HYUNDAI HYUNDAI

ISRIA

Piše: Marjan Kolar

Dvojna tragika Dihurjev

Iz šole vemo: Dihurji so tip ljudi, ki so na slabi zemlji garali kot živina, a bode kljub temu niso mogli spremeniti v blaginjo. Namesto imena Dihur bi lahko uporabili pač katerokoli drugo iz Prežihovih samorastniških novel, iz del Miška Kranjca ali Antona Ingoliča med obema vojnama.

Dihurji so postali potencialni revolucionarji, člani tistih strank, ki so videle izboljšanje razmer v boju za socialistično družbeno ureditev, v agrarni reformi, v nacionalizaciji, skratka – v uresničitvi gesla: »Tovame delavcem, zemljo kmetom.«

Kakor vemo, so se jim sanje uresničile, njihov boj za pravico pa je v literarnih upodobitvah postal klasika in obvezno branje, nova družbena ureditev edina etična in najboljša na svetu.

Našim Dihurjem je bilo danih obilnih 40 let, da v najbolj ugodnih pogojih uresničijo svoje sanje, to je deset polnih mandatnih dob. Ruski Dihurji so imeli celo 70 let.

Pa se ni izšlo. Učeni možje bodo čez čas povedali, kako je bilo mogoče v tako velikem delu sveta na tako podoben način napraviti tako enkratno priložnost. Danes se brez potrebe časovne distance zdi, da je osnovna napaka v človekovi naravi. Očitno zmore-

mo kratkotrajno udarništvo, ne pa trajnega, čebelje nesebičnega dela za dobro kolektiva. Vsekakor se je z mukami, krvavimi revolucijami in neštivilnimi človeškimi žrtvami izborjeni novi red skrhal ter se sesul sam vase.

Na višji ravni se je zdaj krog zavrtil tja, kjer je bil v času prve Dihurjeve tragedije, le da danes Dihurji ne rijejo več med požiravniki, ampak čakajo na delo doma ali na zavodu za zaposlovanje. To je druga tragedija tega rodu. In če je v času, ko so izšli Prežihovi Samorastniki, v ozadju žarela vera, da se bliža rešitev, zdaj takšnega upanja ni več. Prav nobene, na katerikoli ideologiji zgrajene udobne rešitve ni videti.

Ta resnica ni boleča in porazna samo za Dihurje oziroma za kategorijo ljudi, ki jo predstavljajo, ampak v enaki meri za filozofe, politike, pisatelje in šolnike, ki so takšne odrešilne nauke desetletja razglašali in poučevali.

Zdaj smo za korak naprej. Za korak, ki ga nihče ne more biti vesel in ki mu zanesljivo tudi ne moremo reči napredek. Smo le za veliko izkušnjo bogatejši in zaveliko iluzijo revnejši.

Ni se izšlo. Torej je treba iskati rešitve znova in očitno v več smerih kot doslej.

Piše: Srečko Mlačnik

Ošpice v nenaftni deželi

Vodilni ameriški psihologi pravi, da naj bi vsak zaposleni v svoji karieri zamenjal delovno mesto vsakih pet do deset let, prav tako pa tudi več poklicev. Logika, ki ji sledijo ob tem razmišljanju, je zelo pragmatična: ob vsakem novem delu, ob vsakem novem poklicu se motiv za delo povečuje in učinkovitost se veča.

Toda Amerika je daleč. Krajevno in še bolj časovno. Slovenija stopa počasi v obdobje zgodnjega kapitalizma (secesijska vojna v Ameriki tistega časa se je že končala, kaj pa pri nas?), tistega kapitalizma, v katerem po M. Webbru »poklicno delo postaja sredstvo za sproščanje religioznih efektov strahu«. Ta trditev velja za protestantsko etiko, zato se bojim, da bo pri nas resnica ravno obratna. Vedno bolj se bomo bali za delovna mesta, njihovo menjava je bo zgolj »ameriški sen«, poklicni strah pa bomo sproščali v religioznem delu.

Trenutno je na Koroškem skoraj dva tisoč ljudi brez dela. Med zaposlenimi jih je menda še enkrat toliko preveč. Približno osemsto jih prihaja iz šol, torej bo v najbolj črni in ačički konec leta brez dela skoraj pet tisoč ljudi, za eno celo ravenško železarno.

Kako zaposliti vso to množico in seveda kje? Kdo lahko odgovori na to vprašanje? Novi podjetniki, ki jih sploh še ni? Stari direktorji, ki razmišljajo bolj o preživetju kot o razvoju? Seveda ne. Kaj pa tuji investitorji? Tudi ne. Kako naj investirajo v državo, ki to še ni in zakaj bi sedaj, ko pa jo bodo lahko čez pol leta kupili pol zastonj. Pa politiki? Vedo oni odgovor? Tudi oni ne. Njih zanima odklapanje in razdruževanje, pri čemer je njihovo lamentiranje o mednarodno priznani Sloveniji zidanje gradov v oblakih. Če bi »potegnili azijsko paralelo«, potem je usoda Slovenije podobna prej Kurdistanu kot Kuvajtu: veliko besedovanja, a malo konkretne. Ne Kurdi ne Slovenci pa nimamo nafte.

Problem zaposlovanja še vsaj leto ali dve ne bo zadovoljivo rešen. Časov, ko smo (so) bili takorekoč vsi zaposleni, ne bo več. Tako pravijo poznavalci. Trdijo, da je trenutna zmeda posledica demokracije, ki da ima mlada, kakor je, otroško bolezen, ošpice. Kadar za ošpicami zbolijo odrasli, je bolezen navadno huda, pa še posledice pušča.

Zato se še vsaj dve leti bojmo ošpic.

Piše: Tone Novak

Prepoznavanja

Dokazni razlog, argument, je eden poglobitnih vzvodov filozofske in znanstvene misli, dveh najbolj pravovernih častilk človeškega razuma. Razumske (racionalne) argumente je dobro sprejemati, vendar ne brez zadržkov. Zgodi se, da nas celo navidezno neomajna izhodišča vodijo v neupravičeno sklepanje, kar zgovorno ilustrira znani pogovor dveh zdravnikov s konca 18. stoletja: »Želel bi slišati vaše mne-

nje o prekinitvi nosečnosti. Oče je sifilitik, mati ima tuberkulozo. Od štirih otrok je prvi slep, drugi je umrl, tretji je gluhonem in četrti tuberkulozen. Kaj bi storili vi?« – »Prekinil bi nosečnost.« – »Potem bi ubili Beethovna.« Medica je medtem opravila s sifilisom in z jetiko in danes, dve stoletji kasneje, veljajo mnogi drugi argumenti na vseh področjih človekovega razumskega tehtanja. In prav to spoznanje je nikdar za-

stareli argument, ki ga mnogokrat prezremo.

Ondan me je po naključju zaneslo v ropotarnico študentskega spomina, in kakor bi se bilo včeraj zgodilo, sem podoživel sliko iz Delavske menze: Težke roke na umazani mizi. Sredi izklesano sivega obraza z uvelim pogledom se topo premikajo razpokane ustnice. Besed ne razumem, albanske so, a čutim njihovo umirjeno toplino. Nato, nenadoma, ko je temni prostor že zdavnaj vsrkal zadnji odzven glasu, se mi najprej zazdi... in potem vem – od nekdaj po poznam. Ja! Matil! Seveda, to je mati!

Prav nič razumskega ni v opisanem prepoznavanju, ali skoraj nič. Kdorkoli bi mu lahko oporekal. Vendar, s katero utemeljitvijo? Osnove za osebno in družbeno zoričev so v težnji k življenjski stvari in razuma, torej resnice.

Resnico išče filozof, znanstvenik, vernik, umetnik. Resnica je njihov cilj, zato so filozofija, znanost, religija, mistika, hermeti-

zem, umetnost in druge oblike družbene vednosti v nekem smislu pravzaprav le različne poti do istega cilja. Navadno smo kot posamezniki ali organizirana družba bolj naklonjeni eni ali drugi med njimi, če pa se otresem predsodkov in zavajajočega balasta zgodb (fabul), dogmatskih in ceremonialnih spon itd., nam čisto ni težko ugotoviti sporočilne istosti (identičnosti), npr.: Pantha rhei (vse teče; vse se giblje) / Heraklit; filozofija / = prah si in v prah se povrneš (izročilo več religij) = v naravi snovi krožijo (ekološka znanost) = Kar je, beži... (Prešeren: Vera; umetnost).

K celostni predstavi (holistični viziji) o svetu vodijo mnoge poti. Razumski argumenti se z razvojem spreminjajo in nemalokrat nam kažejo pravo smer druga spoznanja. Nedvomno je osrednji in trajni problem človeškega prepoznavanja blizu vprašanju: kako imeti prav, ne da bi izgubili Beethovna.

Odličje SVOBODA tudi na Koroško

V četrtek, 16. maja, bodo v Cankarjevem domu v Ljubljani podelili odličja »Svoboda« zasluznim organizatorjem kulturnega življenja. Med dobitniki priznanja bo tudi Stanko Arnšek z Raven na Koroškem, ki bo prejel odličje Svoboda s srebrnim listom.

Zveza kulturnih organizacij Slovenije je v utemeljitvi zapisala, da je Stanko uspešen koordinator kulturne dejavnosti v koroški regiji in zaslužen za poglobljanje stikov s Slovenci preko meje. Posebej v odročnih krajih je takšno kulturno poslanstvo posebnega pomena, zmora pa ga lahko le človek, ki je s srcem predan negovanju slovenske kulturne dediščine.

Letos bo ZKO Slovenije podelila sedem odličij Svoboda z zlatim vencem in devet odličij Svoboda s srebrnim vencem, ki jih bodo prejeli organizatorji kulturnega življenja v domovini in v zamejstvu. Stanku ob podelitvi visokega priznanja iskreno čestitamo!

Kultura in prosveta, to naša bo...

KOLIKO ZASLUŽIJO KOROŠKI UČITELJI (PROFESORJI)

Koroški srednješolci so z aplavzom pospremili svojih 150 in še nekaj profesorjev, ki so se minuli mesec na treh koroških srednjih šolah (Muta, Ravne, Slovenj Gradec) odločili za stavko. Osnovnošolski kolegi so ob tej stavki molčali (spomnimo se na slovito stavko učiteljev ravenske občine, kjer pa so tudi ostali brez solidarnosti srednješolskih šolnikov).

Srednješolski učitelji pa so v novem sistemu zares v meznem položaju, saj njihovi osnovnošolski kolegi (kljub nižji izobrazbeni strukturi) zaslužijo skorajda enako. Torej: z uravnilovko v lepšo prihodnost.

Stanje pa je bilo v januarju takšno: v dravograjski občini so osnovnošolski učitelji v povprečju prejeli 7996 dinarjev, srednje šole pa v tej občini zaenkrat še nimajo. V občini Ravne na Koroškem so učitelji na osnovnih šolah imeli povprečno plačo 8419 dinarjev, njihovi kolegi na srednji šoli pa 8948 dinarjev. V radejski občini so v osnovni šoli januarja povprečno zaslužili 7762 dinarjev in na srednji kovinarski šoli na Muti vsega 7687 dinarjev, torej manj kot osnovnošolski učitelji.

In končno: slovenjgraška občina je osnovnošolske učitelje plačevala v povprečju 8748 dinarjev na mesec, na srednji šoli pa so dosegli najvišje povprečje na Koroškem – 9121 dinarjev.

(Opomba Prepiha: vse skupaj pa je daleč pod plačo, ki jo dobiva blagajničarka v sosednjem Pliberku...)

MLINARJEVA »POSTAJA« V DRAVOGRADU

Kulturno-umetniško društvo Leše je letos postavilo na oder predstavo domačega avtorja Rudija Mlinarja. V režiji Franca Gutmana so nastopili že v več koroških krajih, slika pa je nastala 26. aprila v kinodvorani v Dravogradu.

Foto: S. Hovnik

ROBERT OŠEP IN NJEGOVE SLIKE

Nekdanji dijak srednje šole na Ravnah, Robert Ošep, je v avli ravenske gimnazije razstavil ciklus slik pod naslovom »QUIS SINE PECCATO«. S slikanjem, oblikovanjem naslovnice, plakatov in

drugega se ukvarja že dolgo, lahko bi celo rekel, da je ta dejavnost njegov življenjski smisel.

Za aktivno udejstvovanje mu je srednja šola podelila nagrado za kulturo za leto 1989.

»Oktober. Roke polne semen. Teža jih vleče k tlom. Prevzetno se kažejo, polne življenja.

Tal nenadoma ni več. Dolina je obsijana, sonce pada v travo. Akvarij se tiho zapre. Ujet sem v kozmos. Žrtvovan za smisel. Resnično, resnično vam pravim – jaz sem vrata k ovcam. Roke, ki se niso nikoli dotaknile njenih belih prsi. Nebesa so. Toda kam?

Via, vita, veritas. Beži. Beži od sadov pomladi. Nazaj v resničnost.

Evá se je stegnila po jabolko. Po tleh raztresene češnje so ostale od greha.

Tu je pot, pridite. Rumena je zemlja. Luč. »In luč sveti v temi in tema se je ni polastila.« Jezus tu v podobi pramatere. On je verjel. Odkupil je njen greh. A čemu? Obvisel je kot struna, ki se napne in potem odmeva sama zase do vijoličaste višine. Pianist s klovnsko tragičnim obrazom. Lutka s falusoidno roko je pesem.

Gotsko razvežani trenutki Njegovega trpljenja. Nežne in hkrati ostre konture omejujejo enotne barvne ploskve. V valujočih linijah je prisotno globoko samozavedanje. Zavest, da živimo – tu in zdaj – veje iz teh slik. To ni piš vetra s slutnjo dežja v sebi, niti Kythera, to je ZDAJ raztopljen v večnosti.

In spet: Igral je še dolgo v noč.

Glavo je naklonila in izročila duha. Gea kot virgo immaculata.

V spominu je podoba Kristusa.

Pazi, poljubila te bo. 30 srebrnikov.

V naslednjem trenutku se ujamem v rdeč trikotnik. Neznosno ravnotežje. Ven od tod. Dvom. Dvojnost. Vedno znova.

Hvalospjev naravi – EPITAF.«

Citirani tekst je sestavni del razstave in jo deloma tudi pojasnjuje. Osnovni motiv Ošepovih slik je razpelo v krajini.

Kristus na križu je zgolj silheta, vendar potrjena z barvnim okoljem namišljene narave. Avtor tako dosega dodatne asociacije.

Kot je nedorečen Križani, tako tudi krajina ne daje nobenih dolo-

čljivosti. Prav takšna rešitev pa kaže večplastnost, pa tudi brezčasovnost izbrane ideje.

Ostale slike (tihožitje, figura, pianist) siceršnje težko in meditativno tematiko blažijo in postavljajo v splošna in prijetna doživljanja.

B. Kumprej

V počastitev 50. obletnice OF je Socialistična stranka Slovenije, območni odbor Slovenj Gradec, razpisala natečaj za literarne prispevke učencev osnovnih in srednjih šol občine Slovenj Gradec.

Tema natečaja je bila: »Mir in sožitje med ljudmi in narodi«. Na natečaj se je odzvalo okrog 200 pisarjev. Najboljši prispevki so bili denarno in knjižno nagradjeni.

Za bralce Prepiha smo izbrali dva nagrajena prispevka.

ZA MIR IN SOŽITJE

»Nekateri se v življenju zabavajo s tem, da nastavljajo trnje na pot svojemu bližnjemu. Po isti poti bodo morali sami.«

Moja zlata domovina ob Savi, Soči in Dravi. Kdo bo napeljal k bistrim izvirom izgubljeni mir, edinost, srečo, spoštovanje, prijateljstvo? Ali se še sploh spominjamo muk več tisočletij in več krvavel? V bolečem in hkrati uničujočem trpljenju smo si takrat podajali roke, roke, ki so potrjevale mir, sožitje... Pa danes? Kako ponosni smo na Prešerna, Cankarja... Pravimo: »Ja, to so bili zavedni Slovenci!« Danes pa se zavedamo, da v naši domovini in našem narodu ne moremo slutiti veselja, ljubezni, da o kakšnem »zemeljskem raj« sploh ne govorimo. Problemi, ki se ponavljajo iz dneva v dan, problemi, ki uničujejo človekovo razumnost, pokornost, dobroto in ga »ženejo« k napredku, pohlepnosti... Lahko bi rekla: »Žlom šibkejšega nad močnejšim.«

Preveč v eno je zračen svet in jaz vanj, da ne bi zopet začutila grenkobe v želodcu ter vlažnih dlani. Zavedam se stvari, vprašanj..., ki so bistvenega pomena za naš boljši jutri. Problemi, vprašanja..., ki jih marsikdo noče videti, noče o njih razpravljati. Imajo ti ljudje prav, ki bežijo mimo teh problemov, si utirajo novo »strugo« življenja? Ukvarjamo se s problemi, s problemi, katerim nismo kos. Zamisliti pa se moramo predvsem o tistih problemih, ki so nam bližji. Mir, sožitje, mir... Obdajajo me besede, katere poznam le »površinsko«. Sprašujem se, ali mi bo to sploh kdaj kaj pomenilo, če bomo izgovarjali vedno samo besede, ki jih ne bomo nikdar v popolnosti uresničili? Ali pa se bom pohvalila s tem, da te besede celo poznam? Mir, sožitje, mir... Nihče ni tako velik, da ne bi mogel biti tudi majhen. Tega pa se vsi zavemo takrat, ko je že prepozno. Vsaka naša misel, beseda, vsako naše dejanje vzvalovi do brezmejnega veselja in se zopet vrača do nas. Vselej pa se to dejanje obogati in okrepi, da lahko potem povzroči čudež ali opustošenje. Vendar pa se moramo odločiti za dejanje, ki bo čudežno in bo povzročilo dobroto nam samim in ljudem okoli nas. Pa vendar. Kolikokrat vidimo v ljudeh

same slabe strani, tiste črne točke, ki zakrijejo človeško srce... in vendar je v vsakem človeku nekaj človeka. Tega človeka iščemo vedno in vsepovsod. Ne bomo ga odkrili samo v svojem bližnjem ampak tudi v sebi in tako nam bo vsak dan življenje lažje. Mi pa se obnašamo tako, kot bi bili visoke, nedosegljive stene. Navzven delujemo deklško nedolžni, v notranjosti pa nas »napadajo« grozne črne misli. Kot bi nam te črne misli že v popolnosti zakrile srce in z njim vso človeško dobroto. Morda pate dobrote nismo nikoli nosili v sebi, ampak samo v besedah? In tudi te besede izginjajo nekam v... Se vedno pozabljamo, da prihaja sreča k nam po drugi poti, kot jo v svoji »domišljiji« večkrat pričakujemo. Zato ne žalujemo, če ne gre vse po naših načrtih. Velikokrat pa so nam dogodki, za katere smo mislili, da bodo v našo pogubo, prinesli srečo, veselje... Morda pa bomo nekoč le spoznali, kaj v resnici pomenita besedi: sožitje in mir!? Mir, sožitje, mir... veliko praznih strani bi lahko zapolnila s temi besedami, toda na koncu ne bi vedela, kaj sem želela s tem povedati. Zakaj? Živim namreč v družbi, ki mi ne »dopušča« svobodno dihati. Vsaj enkrat v življenju bi rada zaduhala vonj po svobodi, sožitju, brezskrbnosti..., občutila na svojih nežnih dlaneh sončen žarek in slišala: »Ljubim te!« Se mi bo to kdaj uresničilo? Me bo obdala sreča, ki človeku venomer uhaja iz rok? Počutim se kot nekakšen posrednik med sožitjem na eni in sovraštvom na drugi strani. Bojim se, bojim se zlobnih jezikov... bojim se, da me ne pogoltno črno brezno sovraštva, ki se kot oblak pri belem dnevu zgrinja nad človeštvom. Vpijem v temo, vpijem..., a me nihče ne sliši. Vpijem v daljave, a slišim le svoj odmev. Vpijem, vpijem vsedotlej, dokler v sebi ne zaustavim bolečine nad tem, nad to gluhoto sveta, nad tem zemeljskim življenjem, ki kot »vsemogočni« človek drvi v svet brez meja... Moje nedolžno srce krvavi. Krvavi počasi, počasi se približuje točki, ko bo počilo... Navsak način hočem prekriti svojo trpko bolečino. Casopisi, radio, televizija... mediji, ki sporočajo same grozote. Vojna, sovraštvo, mržnja... Ali se sploh zavedamo, koliko vojakov si želi

konec vojne? Se zavedamo? Koliko ljubezenskih pisem je bilo poslanih svojim ženam, ženam, ki so čakale svoje može dan za dnem in s solzami v očeh spremljale poročila, iz minute v minuto trpele v nenehnem strahu? In še trpijo? Bodo otroci umrlih vojakov sploh kdaj zvedeli, zakaj je bila prelita kri očetov? Hrepenim po človečnosti, razumevanju, dostojanstvu, prijateljstvu... Razočaranje nad našim obnašanjem me žene nekam v daljavo... Bojim si dvigniti pogled, roke imam potne... Si bom upala še sploh kdaj kamu nameniti svoj nežni pogled, mu s svojimi očmi izraziti toplino, ljubezen? Ali pa me bo ta človek že vnaprej zasovražil? Morda bom delovala kot njegov sovražnik? Tako kot vsi mladi ljudje, želim

cilja nekaj stane. Mir, sožitje, mir... Naj nas porazi na našem potu ne zaustavijo! Bodimo prijazni in odločni, pogumni. Bodimo prijazni in odločni predebatih. Kadar imamo drugačno mnenje, poiščimo pri sobesedniku vendar kaj pozitivnega in šele potem recimo, da se ta stvar lahko dela tudi na drugačen način. Le s skupnimi močmi in slogom bomo prebrodili težave, ki nas težijo. Med ljudmi bo manj sovraštva, pohlepnosti, nevoščljivosti..., pa tudi mladi bodo vse manj segali po alkoholnih pijačah, mamilih, tatvinah..., v katerih vidijo sedaj samo beg pred težavami in kažejo nezaupanje do družbe.

Bom lahko sploh kdaj odkritosrčno dejala, da imam rada ljudi, da se »borim« za boljši jutri... Ali

MED LJUDMI

Bliža se leto 2000. Vedno več je tehnike in modernih strojev. Nove iznajdbe razveseljujejo ljudi in povezujejo svet. Za vse to vem, ker spremljam televizijski spored. Toda isti ekran prikazuje tudi široko odprta usta in oči lačnih dojenčkov ter mojih vrstnikov, ki jim ugašajo življenja zaradi nesmiselne politike močnejših in mogočnejših. Pretrese me pogled na boje revnih ob Baltiku, na bežeče Irčane, na umirajoče vojake in civiliste. Tudi v naši državi so se začeli nemiri, ki vplivajo tudi na nas učence in nas vznemirjajo pri vsakdanjem učenju. V naši notranjosti tli strah pred bodočnostjo. Sprašujemo se, ali se bomo lahko v miru izšolali za poklic in ali bomo dobili zaposlitev.

Če bi bilo v moji moči, bi namesto črnih tovarn, kjer izdelujejo orožje, pridelovala hrano. Na poljih bi gojila žito in druge poljske pridelke. Vojake bi spremenila v kmetovalce in vrtnarje. Namesto pušk bi delila ljudem hrano in rože. Žalost bi spremenila v veselje. Med ljudmi bi zavladovala mir in sožitje. Zopet bi začutili, kaj je sreča. Otroci pa smo tako radi srečni.

Želim si, da moje želje o sreči in miru v svetu ne bi bile samo prazne sanje.

Zvonka Gabršek
6. razred
OŠ Podgorje

IN NARODI

tudi jaz prispevati svoj delež za boljši jutri. Za »jutri«, ko bom lahko svobodno zadihala in me bo sonce obsijalo z najlepšega zornega kota... Preučiti pa moram stvari in dejstva, ki mi bodo pomagala do zastavljenega cilja. Ne samo meni – ampak vsem ljudem. Naš cilj naj bo jasen pred nami. Ni zadosti samo govoriti in »nakladati«, ampak moramo te besede tudi dejansko uresničiti. Svoje korake podprimo z neomajnimi čustvi ter se zavedajmo, da pot do

pa bo vse to skupaj postalo še slajše sanjarjenje? Stisk roke bo morda čez čas povedal vse. Ali bo potrdil ljubezen, toplino... ali pa morda sovraštvo, ki ga bomo napisali z velikimi tiskanimi črkami! Naj tudi v naš kotichek mladega srca posije sonce! Mir, sožitje, mir... »Zmagujete, kdorupa, se bori in vztraja!«

Andreja Petrovič, 3a EKT
Srednja šola E. Kardelja
Slovenj Gradec

Rodil sem se in tudi večino časa preživel v tej mejni pokrajini. Tu preko se je prekotatilo, prekrvavelo in prejekalo na koše krivic, vsekakor veliko več kakor čez druge kraje.

Slika mojega poveljnega razreda: v srečni, sončni, svobodni, novi socialistični deželi. Vsi gradimo, nabiramo lapuh, koprive, celo otroci sekamo drva. Za boljše jutri – Titovi pionirji. Kakšnih trideset, bosih, pošitih, tudi strganih deklin in fantov. Ampak malico iz tiste »Care« pomoči dobijo samo delavski in otroci tistih, ki so prostovoljno vstopili v zadrugo. Drugi imamo tako ali tako polne riti. Zaman so na konzervah in škatlah napisali v ne vem kolikih jezikih, da je namenjena pomoč prav vsem otrokom. Ne, mi smo že bili pravična dežela, ki je vedela, kdo je pomoči res potreben!

Danes lahko vse, ki smo ostali tu doma, preštejem sprsti obeh rok, pa še mi ostane kaj prostega.

VSE MOJE JEZE

Nekaj jih je odšlo takrat, ko so na mejah še streljali, tudi na otroke. Takrat smo namreč že prekleto dobro vedeli, kaj otroci zmorejo. Saj veste, kako so ti in takšni kurirčki znali farbati fašiste. Ampak nas ne boste; mi to že vemo, pa zato »pučaj«! In osebnih izkaznic za otroke niti tisti brkati stric s frizuro na »šajtl« ni uvedel. To smo iznašli veliko kasneje šele mi. Ampak koliko njegovih slik so ljudje v teh krajih pojedli. Se še spomnite te priljubljene partizanske igre? Slika in nekaj žlic vode, celo tisti, ki nikoli niso slišali za Hudabivšo Meto, so podobno tehniko obvladali, kot boljšo izvedbo.

Mnogi so odšli šele kasneje, ko smo jih že brcnili čez mejo. Pojdite v ta grdi, hudobni, nam vedno razredno nevaren, krivičen svet, delajte, le denar je treba nalagati doma.

Tudi med izvoženimi črnici bele barve jih nekaj najdem. Za polovično ceno delajo pod vročim prijateljsko neuvrščnim arabskim soncem, zebe jih v Tbilisiju, pa še kje. Skoraj povsod, kjer se garba v blatu, v kurbiščih Evrope ali še dlje, uporabite »jugoslovanščino« in povsod vas bo kdo razumel. Le redki narodi imajo to čast.

Moja generacija je bila prva na tem, na sigurni propad usojenem svetu imperializma. Bila je takorekoč prvi silno nevarni most med nebom in pekлом. Ve se, nebo je bilo pri nas.

Ko se nekako po sedemdesetih letih niso tako s strahom vračali ob velikonočnih praznikih, ko jih fantje v plavem niso več obiskovali, pa so kar preveč zaskrbljeni zame in za nas.

Vedno bolj me poučujejo, kako mi je dobro. Doma sem, le bolj skrbno bi moral gojiti te naše nageljčke, gredice naj bodo lepe, znebit se naj tega prekletega blata, saj ne moreš vedno

živeti v tej ciganiji, mi pravijo.

Jaz pa jim dopovedujem, da trdo garam, dopoldne na šihitu, popoldne na hiši, na fušu, dušo bi izdihnil, samo, da primaknem nekaj za meter asfalta. Dvajset let plačujem samoprispevke, za šolo, za internat, za zdravstveni dom, za...

Pa mu ne morem dopovedati, zakaj tudi jaz, ko sem vendar tako lepo doma, ne morem z njim za tri tedne na morje, da mi je barka predraga, da se pač iz samega veselja stiskam v šotoru ali vroči prikolicici, da krepim telo za nove napore in zmage.

Prizadet je, ko mu rečem, da iščem zasebno stanovanje, ki je hudičovo drago, ker imajo njegovi otroci, saj so revčki od zdomcev, prednost v študentu, internatu, celo v šoli. Še sem vesel srečanja z njimi, ampak pogovarjam se samo še o vremenu. Saj teh problemov ne razume niti moj stanovski kolega, ki ga ra »zunaj«, da mu kaplja od vseh dlak in nosu povrhu, samo za mojih pet ali šest plač na mesec!

Saj nič nisem jezen na vas, sošolci, kolegi. Tudi jaz sem vedel za Nemčijo, za Švedsko. Privoščim vam mercedese, audije ali volve. Le poučujte me nikar, vsaj to mi prihranite! Pridite in z mano vzgojite en sam nagelj, primaknite mi za meter asfalta, za klop v razredu, za eno samo opeko na bolnici, pomagajte mi vzgajati mladino in starejše. Pridi, ko pobiram smeti, tudi tvoje, ki jih odvržeš, čim prestopiš mejo. Res – dobrodošel, prijatelj, sošolec, znanec in vsi drugi!

K. Valtl

DOMAČIJSKO PABERKOVANJE

Marsikaj pozabljam iz naše preteklosti, pa je škoda, sušimo si korenine. Saj je prav, da poganjamo veje v šir, v veter in vihar drznih misli. Ohraniti pa moramo korenine in globlje bodo, trdneje bomo stali, zdrava bo rast, lepša bo krošnja...

Nekaj domačijskega drobirja bomo izbezali iz naše zemlje – tudi v ta namen.

IX.

Zatajeni Hotuljc

Dokler, da je bil urednik Fužinarja **Gustelj (Avgust Kuhar!)**, smo še kaj malega zvedeli o **Lojzu**, ki je doktoriral na Sorboni s tezo o vlogi petroleja v svetovni politiki (1922). Tako si je ob bogoslovnih študijah še pridobil pravno ekonomsko razsežnost, po vojni je doktoriral v Cambridgeu iz zgodovinske znanosti, in sicer s temo o pokristjanjevanju Slovencev na Koroškem.

Povojni čas mu je bil doslej silno krivičen. Vseh teh petinštirideset let. Za povojni čas je bil le Voranc, Lovro Kuhar veliki sin Kuharjevih, Prežihovih in Kotelj. Z nastopom v Sodobnosti leta 1935 (Boj na požiralniku) se je uveljavilo pisateljsko ime Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca, kasneje z romani Požganica, Doberdob, Jamnica, zbirko novel Samorastniki, zbirko črtic Solzice. Pisateljsko veljavo mu čas nesporno priznava. Njegovo politično angažiranost bo pa zgodovina prevetrla. **Dr. Alojz Kuhar** pa je bil slej ko prej zamočan. So bili, ki so veliko vedeli o njem, pa niso smeli spregovoriti.

Doma so ga klicali Lojz. Bil je drugi otrok **Johana** (tudi po domače so tako klicali, sin je nato bil Anzi, Ivan) **Kuharja** in **Marjete**, rojene **Krautberger**. Rodil se je na Miheljem (pri Mehelu) 18. junija (kar pred godom, 21. junija) 1895. O rodu ne bomo govorili, saj smo se ob starejšem bratu Vorancu dodobra naučili. Že v bogoslovju (v Celovcu) je postal nanj pozoren bogoslovni profesor **dr. Lambert Ehrlich** in ga je kasneje usmeril v nadaljnje šolanje v Parizu, vzporedno pa ga je pritegnil k posvetovanju ob mirovni poganjanjih, zlasti o Koroški.

Prav dr. Ehrlich ga je usmeril v politično delovanje, v obrambni boj slovenstva, v evropske širine. Tež usmeritvi je ostal vse življenje zvest. Zlasti mu je bila ta duhovna »predizobrazba« nadvse koristna v dneh druge svetovne vojne, ko je vzpodbujal k sožitju Slovence v oddajah **radia Glasa Slovenija v Londonu**.

Leta 1945 se je poslovil od politike in leta 1950 je že v ZDA, v New Yorku. Delal je v odboru **Svobodna Evropa** (National Council for Free Europe), v oddelku za Jugoslavijo. Z vso vnemo se je oprijel tudi dušnopastirskega dela med Slovenci. Naporno delo ga je zdravstveno strlo.

Podpiral je tudi koroške ustanove, zlasti katoliški dom prosvete SODALITAS v Tinju. 29. oktobra 1958 je umrl. Na družinskem grobu v Kotljah mu je brat Avgust uspel drobno spominsko ploščo pritrčiti.

Nekaj dni pred smrtjo je še **govoril ob štiridesetletnici prve slovenske vlade**:

»... Zgodovinski dan 29. oktobra ostane tudi danes tu, kar je bil: svetel in daljnovidni dokument in dejanje, ki ohranja za nas vrednost potoka za v življenju naroda...«

Njegovi ameriški prijatelji so mu med drugim zapisali ob smrti:

»V njegovem delu je vidna jasna črta poslanstva, ki preveva delo vsake velike osebnosti: bil je sin našega naroda, ki je imel velike in lepe darove zato, da je pokazal, kako ti darovi znajo služiti vsemu narodnemu občestvu, če jih preveva prava zavest dolžnosti in ljubezni do svojega naroda.«

Tone Sušnik

POSLOVNA ENOTA KOROŠKA

ODMEV: DE PROFUNDISOV HLADNI ČAJ

Če je bil gospod Janko Dežman z Raven doslej znan po širši koroški domovini po svoji javno objavljeni nestranskarški pripadnosti v predvolilnih bojih pred dobrim letom dni, bo odslej tudi po tem, da dela brezplačno reklamo za naš hotel Korotan v Portorožu, za kar se mu vsi delavci Turistično gostinskega podjetja De profundis, d.d., najlepše zahvaljujemo.

Ob tej priliki sporočamo vsem zbirateljem starih cenikov, da naš cenik jedi in pijač, ki je po zaslugi gospoda Dežman Janka našel svoje mesto tudi v zmeraj bolj branem tedniku Prepih, nima nikakršne muzejske vrednosti, saj je bil ta cenik le delovni osnutek in si ga je kot takšnega gospod Dežman Janko tudi (?) pridobil.

Ker je delovno mesto Dež-

man Janka dnevno povezano tudi z njegovim (ne)pooblaščenim prebiranjem skoraj vsega, kar se kopira v podjetju Železarne Ravne, mu tega zaenkrat ne bomo zamerili, kot tudi, da ne loči delovnega osnutka od veljavnega cenika, s tem, da ne ocenjujemo njegove strokovnosti, pa čeprav »najčevlje sodi le kopitar«.

Kot delavci v turizmu pa mu moramo zameriti, da kmete, ki se trudijo popestriti naš turizem, žali z izrazom zaribani gorjanci, saj ga bodo na kmečkih turizmih v Mežiški dolini odslavljali kot nezaželjenega gosta.

Ne na koncu pa gospoda Dežman Janka vabimo ob prvi priliki na obisk (njegova pisarna je od našega vodstva oddaljena le 20 korakov), da mu prikažemo naše delo, ki pa si ne zasluži samo kritik. Povabi-

lo velja tudi za vse ostale, kot tudi za obisk vseh športnih objektov na Ravnah, hotela Rimski Vrelec v Kotljah, Turistično rekreacijskega centra Ivarčko jezero in našega hotela Korotan v Portorožu, ki smo ga za letošnje leto že odprli in ga pridno polnimo.

Vodstvo
TGP De profundis

PRAVE LJUDI NA PRAVA MESTA

Na poti v banko mi tega zadnjega aprilskega dne šine v glavo lepa, pa tudi zloslutna misel, ki sem jo bila morala nekoč prebrati v stari BIBLIJI: »IN PRVI BODO ZADNJI IN ZADNJI BODO PRVI!«

Ob osmi uri zjutraj se postavim v vrsto tik ob izhodu, kjer se konča dolga vrsta čakajočih. To smo mi – iz tretjega življenjskega obdobja.

V samem bančnem prostoru je sicer dovolj toplo in še kar udobno, vendar se nekaterim izza okenc zdi še vse prijetneje, ko se ozro po dolgi, komaj premikajoči KARAVANI in po obrazih – podobnim klovnovskim, saj so oči močno razprte, usta pa stisnjena v skremžast obraz.

»Vsi tisti, ki ne čakate na pokojnino, NAPREEEJ!«, se zadere po prostoru bančna uslužbenka, ki ji očitno ni bilo mar, kako in kdaj bodo na vrsti tisti, ki so prispeli prvi in ki bodo sedaj – na njen ukaz – ostali zadnji.

Nezadovoljna in predvsem vznemirjena nad takim komuniciranjem z upokojenci, sem stopila iz vrste, moje položnice od ELEKTRO in od KOMUNALE pa so kar same sfrčale na pult ob okencu, kjer se je še v istem hipu znašel tudi listič moje pokojnine, saj mi brez tega tudi obveznosti niso mogli poravnati.

Telega dne sem se torej še kar znašla, kako bo vnaprej, pa še ne vem. Želim pa si, da bi se v bodoče postavili pravi ljudje – na prava mesta in da bi bili mi »TRETJERAZREDNIKI« bolj upoštevani in predvsem tudi pravočasno zapaženi.

Mojca Knez

SINDIKAT VZGOJE, IZOBRAŽEVANJA IN ZNANOSTI
OBMOČNI SINDIKAT ZA KOROŠKO

STALIŠČA IN ZAHTEVE DELAVCEV, ZAPOSLENIH V VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNIH ZAVODIH V KOROŠKI REGIJI

Člani sindikata delavcev vzgoje, izobraževanja in znanosti (SVIZ), zaposleni v vzgojno-izobraževalnih zavodih v Koroški regiji ugotavljamo, da se finančni položaj vzgojno-izobraževalnih zavodov slabša. Plače v nekaterih občinah ne dosegajo dogovorjene višine (Indeks 119 za OŠ in 138 za srednje šole) v primerjavi z gospodarstvom v republiki. Razlike v plačah učiteljev za približno enako delo še vedno povzročajo nezadovoljstvo. Sedanja metodologija izračunavanja šolskih plač je neustrezna. primerjalni količniki ne odražajo dejanskega razmerja med strokovno usposobljenostjo delavcev v šolstvu in delavcev v gospodarstvu. V republiškem proračunu je predvideno manj denarja za šolstvo kot lani, kar je popolnoma nesprejemljivo. Družba, ki se ne zaveda pomembnosti vzgoje in izobraževanja, bo kmalu občutila posledice take zgrešene politike. Vlada nas prepričuje, naj v šolstvu potrpiamo in da moramo imeti razumevanje za težave, v katerih je Slovenija, mi pa menimo, da bi si morali bremena teže gospodarske krize pravičnejše porazdeliti vsi, ki dobivamo denar iz proračuna.

Skrbi in vznemirja nas tudi nova šolska zakonodaja. Najbolj sporna se nam zdijo določila, ki opredeljujejo upravljanje zavoda in učitelja postavljajo v povsem podrejen položaj. Če bo zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja sprejet tak, kot je bil predlagan, se bodo razmere v vzgoji in izobraževanju poslabšale. Pogoj za uspešno delo v takih ustanovah je primerno, pozitivno vzdušje, brez pritiskov in groženj, kajti učitelji z upogojenimi hrsti ne morejo vzgajati učencev v pokončne in samozavestne ljudi. Zagrenjenost in nezadovoljstvo pa slabo vplivata na kvaliteto pedagoškega dela.

Območni sindikat delavcev vzgoje in izobraževanja ter znanosti (SVIZ) postavlja občinskim vladam Koroških občin in republiškega sekretariatu za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo naslednje zahteve:

1. Podpis splošne kolektivne pogodbe za družbene dejavnosti in podpis posebnih panožnih pogodb za šolstvo. Zakon o plačah je lahko uporaben v prehodnem obdobju, ne more pa nadomestiti kolektivnih pogodb.

2. Sprotno usklajevanje plač glede na povprečni osebni dohodek v gospodarstvu.
3. Sistemska ureditev financiranja šolstva.
4. Izenačitev plač učiteljev v Sloveniji (za približno enako delo, enako plačilo).
5. Šolsko zakonodaja, ki delavcem zagotavlja pravico do soodločanja, ko gre za interese zaposlenih.
6. Izplačilo regresa za letni dopust.
7. Podpiramo zahteve srednjih šol in njihovo odločitev za stavko. Hkrati opozarjamo občinske vlade, da bi srednje šole v njihovem težkem položaju nudili vsaj moralno podporo.

Pričakujemo, da bodo naše zahteve uresničene v mesecu maju 1991. Če pa se bo naš splošni položaj še slabšal, se bomo odločili za vse legitimne oblike protestov, tudi za stavko.

Sindikalni zaupniki:

- Osnovna šola Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem
- Osnovna šola Juričevega Drejčka Ravne na Koroškem
- Osnovna šola Ribnica na Pohorju
- Osnovna šola Franja Goloba Prevalje
- Osnovna šola Miloša Ledineka Črna na Koroškem
- Osnovna šola Radlje ob Dravi
- Osnovna šola Koroški jeklarji Ravne na Koroškem
- Osnovna šola Neznanih talcev Dravograd
- Osnovna šola Franja Vrunča Slovenj Gradec
- Osnovna šola Podgorje
- Osnovna šola Mislinja
- Osnovna šola Smartno pri Slovenj Gradcu
- Osnovna šola Lenče Mrzelove Slovenj Gradec
- Glasbena šola Ravne
- Zavod za delovno usposabljanje mladine Črna na Kor
- Osnovna šola Brezno-Podvelka
- Osnovna šola Franca Pasterka-Lenarta Mežica

Mojca Knez
Marija
Fida Kola
Jane Grubel
Korot
Dobro tepej
Dava
Mina Carson
Foster Franke
Pink
Venera
Štali
Fela
GUNERA MAJDA
Žilinski
MIRJAM LAJČUJA L.A.

Mežica in njena televizija

DOSJE PUSTOSLEMŠEK

Problem kabskega omrežja je že dolgo prisoten in se sedaj ponovno aktualizira, saj iz majhnih problemov rastejo veliki. Težava nastane med drugim tudi z postavitvijo oziroma instalacijo internega studia. Takšen studio ima zelo zahtevno nalogo. Ta kanal oz. program predstavlja izložbeno okno celega kraja in pa seveda upravljalca kabske televizije, bodisi firme ali pa, kot je v večini primerov – krajevne skupnosti. Torej ta kanal ni zgolj dodatna popestritev že tako velikega izbora programa, temveč je to zelo pomemben medij. To pomeni, da mora biti sleherni korak zelo precizno načrtovan. To zahteva od upravljalca veliko znanja, preudarnosti, poslovnosti,...

Kabski sistem je seveda od tistih, ki so ga plačali. Sedaj, ko je sistem zgrajen, pa je zopet potreben denar za vzdrževanje. Spet bodo plačali krajani, ki pa sploh ne vedo, kam gre ta njihov denar.

V Mežici imamo primer zelo zanimivega upravljanja s kabsko televizijo oz. studiem. Problemi so se začeli že na začetku, se stopnjevali do danes in se še naprej stopnjujejo. Začelo se je s prihodom g. Bojana Pustoslemška, znanega po poslovnih neuspehih.

Kako je takšen človek zajadril sem, ni povsem jasno, verjetno pa so tu kakšne »zvezke«. Kakor hitro je ta mož pričel s svojim delom, takoj je tudi zaslužil – prodal je svoj računalnik ATARI ST, ki je bil že v razpadajočem stanju in tudi s spoštljivo starostjo okoli 5 let; komu ga je prodal, verjetno ni treba ugibati. Najpomembnejše pri tej zadevi pa je cena, ki ni bila velika, ampak astronomsko velika. Za nekaj sto mark vreden računalnik in nekaj sto mark vreden predpotopni monitor je g. Bojan Pustoslemšek dobil nič manj kot 2500 DEM v dinarjih. Računi celo obstajajo. Ta »biznismen« je potem nadaljeval delo v studiu, kjer se je okronal za šefa, urednika, režiserja,.... Ta fant, ki ima končano komaj srednjo šolo gradbenega tehnika, se je čez noč preimenoval v tako visoke nazive. Da pa nima predstave, kaj pomeni biti šef, kaj urednik, ne kaže dvomiti. Ta človek nima osnovnih pogojev niti za pomagača v studiu, saj ničesar o tej stvari ne zna. Pokazal se je tudi kot velik iz-

koriščevalec, saj je k sodelovanju povabil tri mlade fante, ki so opravljali skoraj vso delo namesto njega. Ti fantje seveda niso dobili za opravljeno delo ničesar, pa čeprav so naredili velik korak k napredovanju in dvigu kvalitete. To je Pustoslemšku pomagalo pri ostalih poslih, saj mu je ostalo več časa za guljufije. Prirejal je »kvize«, ki so prinesli nove probleme in neporavnane račune.

S temi prireditvami je hotel pridobiti ljudi, da bi plačali naročnino za sistem. Na žalost pa so prireditve zaradi nestrokovnosti in pomanjkanja znanja izpadle na začetku še zanimivo, potem pa popolnoma neumno. Namen prireditve je navidezno jasen, vendar nikjer ni prikazal nobenega izkupička ali pa izgube. Računov enostavno ni ali pa so nepravilni!

Problem okoli prireditve so tudi nagrade: Iz dobro obveščanih virov se je izvedelo, da je bil podeljen le del nagrad, ki jih je Pustoslemšek dobil. Nagrade je dobil od obrtnikov in od družbenih podjetij. Največji problem

pa je z nagradami iz Avstrije, ki so končale neznano kje. Na prireditvi za osmi marec je naredil še eno napako. Zamisel nagradne igre je bila seveda katastrofalno slaba. Ta dolgovozna igra bi bila zanimiva za največ nekaj minut, ne pa za dobro uro. Svojo nespametnost pa je Pustoslemšek dokazal s tem, ko je uvrstil svojo mamo med dobitnike nagrad, čeprav si to ni zaslužila.

Kljub takšnemu delu, so mu odgovorni ljudje za izgradnjo kabskega omrežja v Mežici odobrili dodatno opremo za studio, seveda iz denarja krajanov. Zaupati denar ali robo takšnemu človeku je prava tragika. Nekaj te opreme je bilo iznešeno iz studia in se uporablja v bogsigave čigave namene. Videokasete, kupljene za denar krajanov, pa se prodajajo v trgovini privatnega trgovca.

Pustoslemšek se ima že za pravega režiserja, saj si je upal izpeljati oddajo – dnevnik v živo!!! Ta oddaja je izpadla maksimalno neumno in še daleč ni primerna, da bi jo gledali, saj je v njej toliko napak in diletantizma, da se bog usmili!

Odgovorni ljudje KTV v Mežici pa nič!

P.I.P, MEŽICA
(ime in naslov znana uredništvu)

JAVNA DELA

Lansko jesen je naša enota Republiškega zavoda za zaposlovanje izvedla anketo med brezposelnimi osebami, s katero smo jih med drugim spraševali, ali bi bili pripravljene sprejeti alternativne možnosti zaposlitve kot so: pogodbeno delo, začasno delo, javna dela in drugo. Rezultati ankete so pokazali pozitiven odnos do teh možnosti zaposlitve, hkrati pa je bilo veliko vprašanj, kaj javna dela na sploh so. Zato smo se odločili, da predstavimo pomen, vsebino ter organiziranost javnih del.

POMEN

Javna dela so ukrepi aktivne politike zaposlovanja, ki dajejo možnost aktiviranja brezposelnih oseb pri opravljanju družbeno koristnih del. Namenjena so torej brezposelnim osebami, da bi lažje preživeli krizo in da bi lažje našli redno zaposlitev. So ena od oblik administrativnega poseganja države pri uravnavanju trga

delovne sile in razreševanju socialnih posledic brezposelnosti. Javna dela so socializacijski proces, ki ohranja delovne navade brezposelnih oseb, usposablja te za trajno zaposlitev, spodbuja k samozaposlovanju na podobnih delih ter zagotavlja socialno varnost določenemu številu iskalcev zaposlitve.

Javna dela morajo zadoščati nekaterim kriterijem:

– morajo biti družbeno koristna in ne smejo nadomestiti del, ki se sicer opravljajo kot redna dejavnost

– niso profitno in konkurenčno naravnana

– so selektivna – vključujejo le določene skupine brezposelnih, zlasti tiste z daljšo čakalno dobo, težje zaposljive in mlade

– njihova funkcija naj bi bila tudi izobraževanje oz. usposabljanje za kasnejšo zaposlitev

– omogočajo prost vstop in izstop iz programa, če oseba dobi

zaposlitev
– čas trajanja je praviloma omejen na eno leto

VSEBINA

Vsebinsko se programi javnih del organizirajo ne le za gradnje cest, kanalizacije, urejanja okolja, ampak tudi na področju družbene infrastrukture:

– izobraževanje – za izvajanje dopolnilnega pouka, za učence s slabšimi učnimi rezultati

– skrbstvo in zdravstvo – za zagotavljanje nege in pomoči starejšim in obolelim občanom, za organizacijo mladinskih delavnic, za vedenjsko moteno mladino in drugo

– otroško varstvo za zagotavljanje popoldanskega varstva otrok, ki niso vključeni v organizirano otroško varstvo

– kultura za delo v knjižnicah arhivih, urejanje razstav, katalogov itd.

ORGANIZIRANOST

Republiški sekretariat za delo razpiše izboranje programov javnih del v Republiki Sloveniji. Na razpisu lahko sodeluje Izvršni svet Skupščin občin. Prijava mora vsebovati:

– predstavitev programa javnega dela

– število potrebnih delavcev, zahtevano stopnjo izobrazbe, morebitna posebna znanja in zahteva za vključitev v javna dela, navedbo izvajalca, ki bo organiziral delo in vodil nadzor

– čas trajanja
– potrebna sredstva in financiranje

Pri organizaciji in izvedbi javnega dela sodelujejo:

1. Republiški zavod za zaposlovanje, ki naredi izbor kandidatov brezposelnih oseb.

2. Republiški sekretariat za delo, ki brezposelnim osebami financira pravice iz priprave na zaposlitev (denarna pomoč, prevoz na delo, prehrana na delu, prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje).

3. Izvršni svet SO zagotovi sredstva za izvedbo programa in dodatno stimulacijo delavcev.

4. Izvajalec del nudi strokovni nadzor, varnost pri delu, zaščitna sredstva in druge stroške.

V našem okolju so bila javna dela prvič organizirana lansko leto za sanacijo škode, ki jo je povzročila poplava v Savinjski dolini. Trenutno pa potekajo dogovori z izvršnimi sveti koroških občin, občine Velenje ter občine Mozirje o organizaciji javnih del na različnih področjih npr. čiščenje reke Pake, nega na domu in drugo.

Republiški zavod za zaposlovanje
Območna enota Velenje

Tanja Zapušek-Stare, dipl. psih.

Dejavnost društva slušno prizadetih

Društvo slušno prizadetih koroške regije vključuje okoli 600 slušno in govorno prizadetih občanov, ki se vanj vključijo takoj po končanem osnovnem izobraževalnem procesu in pričnejo z aktiviranjem svojih potreb na socialnem, izobraževalnem, kulturnem, športnem in ostalih področjih vsakodnevnega življenja in dela.

Iz prakse našega dela v društvi je razvidno, da slušno prizadeta oseba, ki konča šolanje, potrebuje družbeno skrb oziroma pomoč, saj se v društvu nadaljuje proces rehabilitacije teh mladih ljudi. Mnogokrat tem ljudem prav v društvu poiščemo ustrezno zaposlitev, stanovanje itd. Ko pa so enkrat zagotovljeni ti osnovni pogoji za življenje, se začnejo vklju-

– Sami se ne moremo pojaviti na sestankih in braniti svojih programov.

– Ko potujemo, smo velikokrat nemočni, ker so informacije zvočne.

– Imamo velike probleme pri vzgoji otrok, ponoči ne slišimo njihovega joka, za nas ni posebnih posvetovalnic in včasih ne vemo, kaj je prav in kaj ni.

– Če so na TV oddaje v jezikih drugih narodov in jih spremljajo podnapisi, se jih bolj veselimo kot naših slovenskih, katerih ne razumemo.

– Ko čakam v čakalnici pri zdravniku, ne slišim, ko pokličejo moje ime in čakam včasih do konca, medtem pa zdravnik odide domov.

čevati v prostoročne aktivnosti v društvu, saj edino tam ne nletijo na problem komunikacije.

Delo v društvu je zelo pestro: izvajanje posebnih socialnih programov z izobraževanjem, tolmačenjem slušno prizadetih, interesnimi dejavnostmi in povezovanjem z ZDSP Slovenije ter vsemi ostalimi medobčinskimi društvi. Prvenstveno pa smo se morali organizirati pojavljati v svojem okolju. Opažali so nas na raznih kulturnih prireditvah, kot sodelujoče v športnih tekmovanjih invalidov; skupina slušno prizadetih je na enotedenskem usposabljanju v TO bila poleg pohval deležna izjemne pozornosti komunikativnih sredin. Brez pomoči društva, predvsem tolmača, ni šlo oziroma ne gre pri številnih težavah slušno prizadetih – pri zdravniku, na sodišču, pri problemih v družini, na delovnem mestu.

Za lažje razumevanje bi navedla nekaj misli gluhih samih:

– Ljudje ne poznajo naše problematike, razen redkih izjem.

– Ko pridem k zdravniku, me ne razume, ko mu poskušam z gibi pojasniti, kje me boli.

– V službi na sestankih nikoli ne razumem o čem govorijo, zato raje molčim.

– Zelo rada bi šla na kakšno kulturno prireditev, v gledališče, pa ne grem, ker ne bi ničesar razumela.

– Vsi mi pravijo, naj berem, če ne morem poslušati radia, vendar skoraj tretjine besed ne razumem.

– Če sem v tuji hiši (npr. stolpnici) in zmanjka na hodniku toka, se počutim kot v grobu. Če pritisnem na prvo stikalo, se bojim, da je to zvonec, ki lahko povzroči reakcijo, ki ji nisem kos.

Ob teh navedenih primerih spoznamo, da postajajo gluhi nezaupljivi, v slišči družbi molčeči in se zapirajo v svojo sredino, katera jih vsaj razume – in krog zaprtosti postaja vsak dan večji. Ta zaprt krog gluhih pa povezujejo z ostalim svetom tolmači, ki so nepogrešljiva vez med slušno prizadetimi in sliščimi.

Primer: Gluha Mabel Hunbald, ki je bila poročena z izumiteljem telefona Grahamom Bellom, se je naučila odlično odčitavanja z ustnic. Napisala je zelo poučen članek o veščini odčitavanja z ustnic. V tem članku opisuje svoje težave v komuniciranju s sliščimi. Navedla je primer trgovca, ki ga je prosila, da ji sporočilo napiše, ker ga ni mogla odčitati z njegovih ustnic. Trgovec je to odbil in naprej govoril, vendar ga ona ni razumela. S tem je dokazala, da ljudje raje govorijo, kot da sporočilo napišejo, ker jim pisanje predstavlja večji napor kot govor.

Torej – svet se ne želi mučiti z gluhih in izgublja z njimi čas

zaradi komuniciranja. Zato nas tudi ne preseneča želja gluhega človeštva po večjem osveščanju javnosti o njihovi problematiki.

S prihodom sodobne elektronike: TV, videorekorder, telefoni za gluhe, računalnik so se nam odprle velike možnosti na področju informiranja in permanentnega izobraževanja.

Za izvajanje programov in planov (izobraževanje, prostoročne aktivnosti, kultura) pa potrebujemo tudi prostor, kajti samo en prostorček za te aktivnosti je premalo. Zato smo še s toliko večjim elanom pričeli z adaptacijo doma za slušno prizadete na Meži v Dravogradu. S pomočjo delovnih organizacij koroške regije (ni bilo delovne organizacije, ki bi nam odrekla pomoč), s humano pomočjo obrtnikov ter pridnimi rokami članov samih smo dom uredili do zaključne faze (manjka

le fasada, ploščice, ureditev okolja), nato smo MORALI z deli PRENEHATI.

Jana Rižnik

ZDRUŽENI – močnejši

Le kdo bo pomagal mladini, če to ne bo storila ona sama. Pa saj pravzaprav nihče ne ve, kaj bi pomagal mladežu, ki nosi težko breme naporenega, prenapornega vsakdana. Sami moramo omogočiti sebi in znancem boljše, kvalitetnejše šolsko življenje, to pa lahko dosežemo le s skupnimi močmi.

ZSMS je (bila) znana organizacija in le kaj malo jo je zanimalo, kaj se dogaja na šolskih hodnikih in kaj se pretaka v glavah mladih nadebudnežev. Nekaj je bilo treba storiti, združiti sile isto mislečih, tistih z enakimi ali vsaj podobnimi težavami, kar se šole tiče.

In res, kdor čaka, dočaka, pravi jo, toda kaj dočaka, je zdaj drug problem, ki se ga bom dotaknila v nadaljevanju. Pri tem je prvi korak naredila Zveza dijakov gimnazij Poljane z Markom Osolnikom na čelu, ki pa žal ni bila sposobna brzdati svojega obnašanja in tako so se vse periferije, z Mariborom, kot drugim največjim središčem, postavile ob bok ljubljanskim posameznikom. In tako je iniciativni odbor dobesečno pogorel. 1. marca je bila na Srednji naravoslovni šoli v Mariboru ustanovljena skupščina, na kateri je bila izvoljena komisija

in predsedstvo, na pobudo gospoda Štefana Lebra pa se je organizacija poimenovala Organizacija slovenskih gimnazijcev.

Predsednica te organizacije, Tadeja Merkač iz SŠTNPU iz Raven na Koroškem, je na prvi redni seji skupščine predstavila smernice razvoja organizacije. Njeno glavno delo naj bi bilo povezovanje, sprva gimnazij, kasneje pa bi zveza vključevala tudi druge usmeritve, v kolikor so te za sodelovanje zainteresirane.

24. maja se načrtuje gimnazijada v Kopru, katere namen je tokrat predvsem športni in kulturno-umetniški. Seveda pa tisti, ki so se spomnili ustanoviti tako organizacijo (ki je bila res potrebna), niso prišli na račun, na tega zdaj skušajo priti čisto po drugačni poti – ni jim več za predsedniška mesta, zdaj hočejo onesposobiti delo teh, ki niso razmišljali tako, kot so si oni želeli.

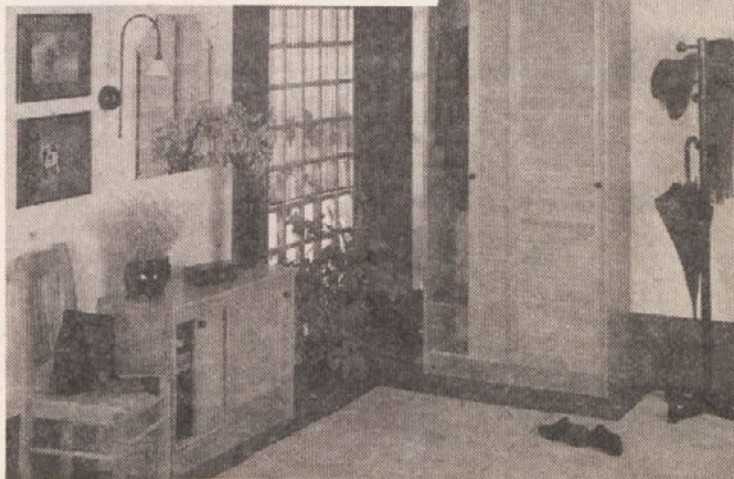
Pa kaj čemo – zaželimo organizaciji čimveč uspehov, tistih končnih, ki se bodo poznali na določenih področjih, pa naj gre tu za samo spoznavanje mladine, srečanja, na katerih se učimo pristenih medčloveških odnosov, ki so v današnjem času pomemben člen.

Ravno zdaj je čas, da združimo vse svoje sile in se otresemo nefunkcionalnih zaključnih izpitov, ki so za našo generacijo poskusnih zajčkov nepomembni in samo obremenjujejo naše možgane. Ali bomo tako uspešni, kot so bili naši profesorji – to pa je že drugo vprašanje. Imamo pač vsepovsod bolj malo besede.

Tadeja Konečnik

gorenje

lesna
slovenj gradec

Tovarna pohištva Pameče se uvršča med največje proizvajalce ploskovnega stavbnega pohištva v Sloveniji in s svojim asortimanom dopolnjuje celotno ponudbo stavbnega pohištva, ki ga nudi LESNA Slovenj Gradec, katere del je tudi tovarna v Pamečah.

Proizvodni program obsega:

- furnirani suhomontažni vratni podboj
- furnirane stenske, stropne in talne obloge
- garderobne omare
- furnirani ploskovni elementi

Tovarna je tehnološko-tehnično zasnovana tako, da poleg osnovnega programa omogoča izdelavo široke palete furniranih izdelkov po posebnih naročilih.

Tovarna pohištva Pameče je največji proizvajalec in izvoznik suhomontažnih vratnih podbojev in oblog v Sloveniji. Po teh dveh izdelkih smo poznani tudi na širšem jugoslovanskem in celo evropskem tržišču, zato vam želimo predstaviti novejši del proizvodnje – to so garderobne omare.

V želji, da bi odgovorili vsem zahtevam predsobe, smo v Pamečah razvili sistema garderobnih omar Univerzal in G-2, ki ju lahko postavimo v vsako še tako zahtevno predsobo. Odlukujeta se po funkcionalnosti, barvnih kombinacijah in s tem prilagodljivosti prostoru, kvalitetnih materialih in kvalitetni obdelavi.

Z izbiro garderobnih omar UNIVERZAL in G-2 predsoba ni več le prehodni prostor, temveč prijeten in gostoljuben vstop in prvi stik s stanovanjem.

Sistem garderobnih omar G-2

Sistem garderobnih omar G-2 sestavljajo trije osnovni elementi. Med seboj jih lahko poljubno kombiniramo.

Element A je funkcionalno zaključen element. Vsebuje omarico za čevlje, odlagalne policičke, obešalnik in ogledalo.

Predstavlja lahko samostojno opremo predsobe, ali pa ga dopolnimo z elementom B in C.

Element B je garderobna omara. Predstavlja idealno kombinacijo z elementoma A in C, lahko pa ga uporabimo tudi samostojno.

Element C je zidni obešalnik, ki je po višini prilagojen tako, da je primeren za odrasle in otroke.

G-2 sistem izdelujemo z jesenovim furnirjem v različnih barvnih kombinacijah.

Sistem garderobnih omar UNIVERZAL

Garderobne omare UNIVERZAL so lepo in funkcionalno oblikovane.

Privlačni sta barva in struktura borovega furnirja, funkcionalna pa je oblika omar in drsna vrata. Vrata so lahko lamelna, izdelana iz masivnega lesa smreke/jelke, ali pa ravna, izdelana iz iverne plošče, furnirane z borovim furnirjem.

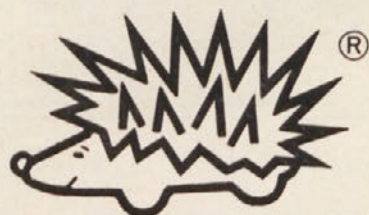
Sistem UNIVERZAL sestavlja pet, po funkcionalnosti in dimenzijah različnih elementov, ki jih lahko poljubno kombiniramo, kar omogoča, da ga lahko postavimo tudi v druge stanovanjske prostore.

KOPA

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING – HIŠA BISTRIH REŠITEV
KIDRIČEVA 14, SLOVENJ GRADEC

SGP KOGRAD DRAVOGRAD
**GRADBENO
PODJETJE**
d.o.o.
SLOVENJ GRADEC

prevent

zagotovljeno zadovoljstvo

PINKI

RAZŠIRJENA PRODAJALNA IN MINI-BAR

S POSLOVNIM PROSTOROM PODJETJA

EXPORT – IMPORT INTERNATIONAL

Vam poleg že znanih artiklov nudi še vse vrste bele tehnike, akustike, drobnih gospodinjskih aparatov.

Prodaja na 3 obroke brez obresti!
MINI-BAR nudi vsak lep petek in soboto od 17. do 23. ure jedi na žaru!

**PRODAJALNA IN MINI – BAR
PINKI**

ČETRTEK, 9.5.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin: 33 obratov. 13.30 Obvestila I. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Popoldne na Koroškem radiu. 15.30 Dogodki in odmevi. 18.00 Oddaja za mlade, Yu rock, kontakt... 19.00 Obvestila II. 20.00 Povedano po nemško. 20.15 Nasvidenje in Sky Radio.

PETEK, 10.5.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin: Novosti iz diskoteke Jolly. 13.30 Obvestila. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Nasvidenje.

SOBOTA, 11.5.: 8.45 Povedano po nemško – ponočitev. 9.00 Pozdrav. 9.15 Horoskop. 9.30 Obvestila I. 10.00 Kupujte z nami. 10.15 Sportni kašpot. 10.30 Koroški razgledi. 10.45 Kultura vabi. 11.00 Marjanca. 12.30 Čestitke in pozdravi. 13.30 Obvestila II. 15.00 Popoldne na Koroškem radiu. 15.30 Dogodki in odmevi. 16.00 Stavim da. 17.00 Tema: Bioenergija in radiestezija. Dr. Gavez in ing. Gač. 18.00 Lojtrca 7 naj. naj. 19.00 Obvestila III. 20.00 do 24.00 Nočni klub Koroškega radia. Radionoč iz Prebolca. 00.00 Nasvidenje in Sky Radio.

NEDELJA, 12.5.: 8.45 Povedano po nemško – ponočitev. 9.00 Pozdrav. 9.15 Horoskop. 9.30 Obvestila I. 9.45 Rezervirano za kmetijstvo. 10.00 Koroška kronika. 10.15 Pismo iz zamejstva. 10.30 Vesti. 10.45 Kultura vabi. 11.00 Nasvidenje. 12.30 Čestitke in pozdravi. 13.00 Mali oglasi. 13.30 Obvestila II. 15.00 Nasvidenje.

PONEDELJEK, 13.5.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin: vi izbirate. 13.30 Obvestila. 13.40 Hit tedna. 14.30 Koroški razgledi. 14.40 Sportni pregled. 15.00 Nasvidenje.

TOREK, 14.5.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin. Zaplešite z nami. 13.30 Obvestila I. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Popoldne na Koroškem radiu. 15.30 Dogodki in odmevi. 18.00 Lojtrca 7 naj. naj. 19.00 Obvestila II. 20.00 Povedano po nemško. 20.15 Nasvidenje in Sky Radio.

SREDA, 15.5.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin. Gost: Bianco Blue. 13.30 Obvestila. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Nasvidenje.

dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI

Ravne na Koroškem (tel. 21-211): za oba dežurna okoliša (Ravne – Prevalje in Mežica – Crna) je dežurstvo urejeno ponoči, ob koncu tedna pa od sobote, od 13. ure, do ponedeljka, do 6. ure.

Slovenj Gradec (tel. 41-031, int. 417): dežurstvo je urejeno vsak dan ponoči, ob koncu tedna pa od sobote, od 14.30, do ponedeljka, do 7. ure.

Dravograd (tel.: 83-351): ves teden je dežuren dr. Jože Lebič.

Radlje ob Dravi (tel.: 71-121): od sobote od 14. ure do nedelje do 7. ure je dežuren dr. Andrej Horvat, od nedelje od 7. ure do ponedeljka do 7. ure pa dr. Ivica Podzavnik.

Za Ravne na Koroškem, Dravograd in Radlje ob Dravi je organizirano zobozdravstveno dežurstvo ob nedeljah in praznikih v Zdravstvenem domu Dravograd.

V nedeljo je od 7. do 12. ure dežurna dr. Tatjana Rožej. Tel.: 83-351.

V Slovenj Gradcu je dežurstvo urejeno ob nedeljah in praznikih od 8. do 10. ure. Tel. 41-031.

VETERINARSKÉ POSTAJE

Telefonske številke veterinarskih postaj (informacije o dežurnih veterinarjih so stalne):
Dravograd: 85-079, Radlje ob Dravi: 71-167, Slovenj Gradec: 41-187, Prevalje: 31-340.

LEKARNE

Ravne na Koroškem (tel. 22-292): ob delavnikih je lekarna dežurna od 20. do 22. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. in od 18. do 20. ure.
Slovenj Gradec (tel. 41-112): ob delavnikih je lekarna dežurna od 19.30 do 21.30, ob nedeljah in praznikih pa od 8.30 do 11. in od 16. ure do 21.30.
Radlje ob Dravi (tel. 71-115): ob delavnikih je lekarna dežurna od 20. do 22. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. in od 18. do 22. ure.

BENCINSKE ČRPALKE

V nedeljo bodo dežurne Petrolove črpalke na Ravnah, v Slovenj Gradcu – Celjska cesta, na Muti in v Dravogradu. Črpalka v Radljah je ob nedeljah in praznikih zaprta.
Bencinski servis na Prevaljah je zaradi obnovitvenih del zaprt od 6. do 15. maja.

prireditve

Četrtek, 9. maja, ob 18. uri v osnovni šoli Dravograd:
– Občinska revija otroških in mladinskih pevskih zborov – Koroška poje 91.

Občina Ravne na Koroškem:

Od 11. do 20. maja bodo številne kulturne in športne prireditve v počastitev občinskega praznika. Svečana seja Skupščine občine, na kateri bodo podelili letošnje občinske nagrade in priznanja, bo v sredo, 15. maja, ob 18. uri v Kulturnem domu v Crni na Koroškem.

ODPRTI TELEFON ZA OTROKE IN ODRASLE V STISKI

(0602) 23-399, 23-004

SREDA: 17.–19
PON.–PETEK: 12.–13.
POD ŠIFRO »PRIJATELJ«

MALE OGLASE VAM PREPIH OBJAVLJA BREZPLAČNO

Naročilnica

Do preklica naročam tednik PREPIH

Ime in priimek _____

Kraj in poštna št. _____

Naslov _____

Podpis _____

Naročilnico pošljite na naslov: Uredništvi Prepih, 62390 Ravne na Koroškem, Čečovje 5.
Naročnino bomo obračunavali dvomesečno vnaprej.

mali oglasi

PRODAM dostavno vozilo R5 Express diesel, letnik 87. Tel.: (0602) 42-415.

IVANU ŠTUMBERGERJU vse najlepše ob njegovem prazniku. Albin

NOVO – komisijka in trgovina na drobno v gasilskem domu Vuzenica: avto deli, motorna vozila, kmetijska mehanizacija in drugo. Pridite – hvala! Tel.: 0602 64-712.

NEMŠKE ovčarke stare 2 meseca, z rodovnikom, prodam. Tel.: 21-065.

UGODNO prodam dvoredni pletilni stroj DOPLETA 382 s stojalom, star dve leti. Cena 900 DEM. Tel.: 21-236.

SANYO glasbeni stolp 2x75 W izhodne jakosti, s tro-sistemskimi bas – reflex zvočniki. Vse skupaj prodam za 650 DEM dinarske protivednosti. Tel.: 42-048.

ELECTRONIC 90. I. 1978, nevozen, prodam za 6000 din. Tel.: 22-008.

PRODAM skoraj novo moško športno kolo z 10 prestavi in BMX (plastična kolesa) po 2.500 din. Tel.: 83-977.

POCENI prodam obleko in obutev za otroka do 2. let, posteljico z jogiji, voziček za dvojčke (avtosedežal) in stajico. Tel.: 0602 22-879 – Stanka.

PRODAM heavy našitke, kasete, majice, zastave in katalog. Naslov: Steny Aleš, Mariborska c. 37, 62370 Dravograd.

PRODAM videorekorder FISCHER, plačilo možno na obroke. Inf. po tel.: 0602 83-427.

UGODNO prodam, dobro ohranjeno žensko športno kolo (10 prestav). Tel.: 35-421.

Male oglase sprejemamo na sedežu uredništva Ravne na Koroškem, Čečovje 5, v Koroški tiskarni v Slovenj Gradcu, Glavni trg 12 in v Grafiki Prevalje.

PROTON-RAZVOJ

GMAJNA 44b SLOVENJ GRADEC
tel.: 0602/44-340

PODJETJE ZA PROJEKTIRANJE IN PROIZVODNJO TRANSPORTNE OPREME IN NAPRAV d.o.o.

- Projektiranje, izdelava in montaža vseh tipov cevnih zračnih poš
- Projektiranje, izdelava in montaža tekočih trakov za banke in SDK
- Projektiranje, izdelava in montaža centralnih odsesovalnih sistemov za industrijo, hotele bolnice in veleblagovnice.

KOROŠKI ŠPORT

ROKOMET

Slovenj Gradec peti v II. zvezni ligi

V soboto, 11. maja, bo na razporedu še zadnje prvenstveno kolo v II. zvezni ligi in prvenstvo bo sklenjeno. Rokometaši Slovenj Gradca so s prvenstvom končali predčasno, saj so zadnje tekmo odigrali 8. maja v Velenju. Predtem je naša ekipa nastopila v domači dvorani proti **Djakovu** in zmagala s **27:23**, drugi dan pa še proti **Mehaniki** iz Metkoviča, kjer so fantje trenerja Iveziča dosegli še bolj prepričljivo zmago z **32:23**.

Posebej v drugem srečanju so bili Slovenjgradčani veliko boljši tekmeec in zlahka zmagali. Največ golov sta dosegla **Jani Kontrec** – 9 in Igor Doberšek – 8. Z osvojenimi štirimi točkami so se rokometišči Slovenj Gradca utrdili na odličnem **petem mestu**, kar je šteti kot izreden uspeh naše ekipe.

NOGOMET

Partizanu koroški derbi

V 20. kolu območne slovenske lige, ki je bilo odigrano pred prvomajskimi prazniki, sta oba koroška predstavnika ostala praznih rok. **Ojstrica** je na svojem igrišču v Dravogradu izgubila proti vodilni Beltinci z 2:0, **Partizan iz Slovenj Gradca** pa je nastopil v Rušah in doživel minimalen poraz 1:0 v srečanju s Pohorjem. Oboji so tako doživeli tretji zaporedni poraz v spomladanskem delu prvenstva in se znašli v dokaj slabem položaju na lestvici.

Minulo nedeljo pa je bil na Prevaljah koroški derbi, v katerem so igralci Partizana z golom **Smrekarja** premagali **Ojstrico** z 1:0. Slovenjgradčani so si s to zmago krepko opomogli in so trenutno na lestvici 9. (med 14 ekipami), medtem ko so Dravograjčani padli na 11. mesto. V vodstvu je še naprej Beltinka.

V kvalitetni skupini mariborske nogometne podzveze, je vodilni Korotan dosegel dve zmagi na svojem igrišču.

REZULTATI, 16. kolo: Pobrežje – Akumulator 1:0, Fužinar – Paloma Sever 0:0, Part. Radlje – Fram 3:0, Starše – Peca 1:1, Korotan – Pesnica 4:1 in Rošnja – Miklavž 0:3; 17. kolo: Paloma Sever – Pobrežje 3:0, Korotan – Rošnja 6:0, Pesnica – Starše 3:1, Peca – Part. Radlje 3:2, Akumulator – Miklavž 0:0 in Fram – Fužinar 2:1.

PLAVANJE

Tri zmage Breznikarjeve na Dunaju

Na Tradicionalnem mitingu mladih plavalcev in plavalcev iz 10 držav v 50-metrskem bazenu na Dunaju je dosegla odlične uvrstitve v mladinski konkurenci tudi Ravenčanka **Eva Breznikar**. Startala je v treh disciplinah in prepričljivo osvojila prva mesta na 200 in 400 m mešano

ter 200 m prsno. Za izvrsten rezultat 5:06,54 na 400 m mešano je Breznikarjeva prejela tudi lep pokal, saj je dosegla najboljši rezultat na mitingu.

DRUGE VESTI

– V Slovenj Gradcu so pretekli teden izvedli **29. prvenstvo Slovenije v jadralnem letenju**. Nastopilo je 34 tekmovalcev, med njimi tudi trije iz koroškega aerokluba. Zaradi slabega vremena so uspeli izpeljati le tri tekmovalne dneve, kar pa je bilo dovolj, da je bilo prvenstvo regularno. Zmagal je Janez Stariha iz Ljubljane, na 7. mesto pa se je uvrstil Slovenjgradčan **Boris Perše** med člani, medtem ko je bil med mladinci drugi.

– V 11. in 12. kolu **druge rep. rokometne lige** sta naši dve ekipi dosegli naslednje izide: Mladinec – Sl. Gradec mladi 27:25, Pivovarna Laško II. – Fužinar 27:23, Sl. Gradec mladi – Velenje II. 27:24 in Fužinar – Krog 19:23.

– Na prvomajskem atletskem mitingu v Celovcu se je od skupine mladih tekmovalcev KAK Ravne najboljše uvrstil **Uroš Verhovnik**, ki je bil med člani na 600 m prvi in na 300 m tretji. Med mladinci so druga mesta osvojili: **Robert Brezovnik**, **Gorazd Podržavnik** in **Peter Rapac**.

– Na Savaria pokalu, ki bo 11. in 12. maja v avstrijskem Kapfenbergu, bodo v mladinski reprezentanci Slovenije tekli tudi trije koroški atleti. **Andrej Kos** bo nastopil v teku na 400 m, **Štern** in **Podržavnik** pa na 800 m.

– V dresu Palome Branika iz Maribora sta na prvomajskem turnirju v Beogradu nastopili tudi dve naši igralci: **Lojzka Dervodel** iz Partizana Prevalje in **Natalija Pustoslemšek** iz Fužinarja. Slednja bo, kot kaže, od jeseni dalje zaigrala med odbojkaricami mariborskega kluba.

KAM OB KONCU TEDNA

NOGOMET: v soboto, 11. maja, na Ravnah Fužinar – Peca in v **Radljah** Partizan – Pesnica. Obe tekmi bosta ob 17. uri. **V nedeljo, 12. maja, bo v Dravogradu** tekma med Ojstrico in Račami; pričetek ob 16.30 uri.

ROKOMET: na Ravnah bo v soboto, 11. maja, ob 18.30 uri tekma moških ekip Fužinarja in Radgone.

V občini Ravne bodo v okviru občinskega praznika športne prireditve od 11. do 19. maja. Pričetek bo s planinskim pohodom okrog Uršlje gore v soboto, s štarom na Rimskem vrelcu ob 7.30 uri.

Ivo Mlakar

ČRNA KRONIKA

Dogodki, o katerih poročamo tokrat v naši rubriki, so se zvrstili v minulih dveh tednih. Temeljna značilnost je, da je bila med prazniki tudi na Koroškem – po daljšem zatišju – v prometu spet ena smrtna žrtev. Na drugih področjih pa je bila slika precej običajna: bilo je 20 kaznivih dejanj, v glavnem manjših tatvin in poškodovanj tujih stvari. Bilo je sedem prometnih nezgod, od tega ena smrtna in tri s hujšimi posledicami, na meji pa je bilo zavrnjenih 30 državljanov Šri Lanke, devet Romunov, štirje Turki in Bolgar. Deportirana sta bila dva Nigrijca.

Kriminaliteta

Na »tapati« so pri storilcih tovrstnih kaznivih dejanj zadnje čase zlasti avtomobili in vikendi. Do kraje avtomobilov sicer ni prišlo, je pa na dnevnem redu precej pogosto njihovo namerno poškodovanje. Zlasti velja to za območje postaje milice **Radlje ob Dravi**. Značilen primer prihaja tokrat iz **Črne na Koroškem**. Tukaj je »razkurjeni« F.L. namerno poškodoval osebni avtomobil A.U. iz Podpece. Do tega dejanja je prišlo zaradi osebnega spora, pri tem pa avtomobil ni nič kriv. Kaže, da se je F.L. bal fizično obračunavati z A.U., pa se je raje lotil njegovega jeklenega konjička, ki ga ni mogel »brnčiti« nazaj. »Brca« bo zdaj lahko sodnik za prekrške.

V **Mežici** pa se neznan storilec te dni rad loteva avtomobilskih pnevmatik. Luknja jih kot za stavo. Za njim še poizvedujejo, iz nezanesljivih virov pa smo izvedeli, da mu je bojda všeč, značilni pssss..., ko kolo spusti »dušico«.

Neznani storilec je v noči od 22. na 23. april iz ute na **Javorniku na Ravnah** odnesel 20 kg težkega purana in lastnika F.R. oškodoval za dobro večerjo. V Klub Levi Devžej na **Prevaljah** pa je 24. aprila prav tako vlomil še neznan storilec in odnesel – steklenico viskija. Policija zdaj raziskuje, če si »puritanec iz prejšnjega vica« in »viskijaš« slučajno nista privoščila skupno praznično večerjo po sistemu: »Ti poskrbi za hrano, jaz bom za pijačo!«

»Zaradi akutnega pomanjkanja lesa« si je 26.4. K.S. iz **Otiškega vrha** kar v sosedovem gozdu postregla s petimi smrekami, ki jih je ročno posekala. Soseđa H.S. je tako oškodovala za 7500 dinarjev. Sodnik ji – čeprav bo še tako muzikaličen – bržkone ne bo zapel tiste narodne: »Le sekaj, sekaj smrečico...«

Javni red in mir

Nekaj o »bunkeraših«. Močno vinjeni D.P. iz **Bukovske vasi** je 22. aprila ob 20. uri v stanovanju I.G. začel pretepati mater in lastniku stanovanja groziti, da ga bo ubil. Preden je grožnjo lahko uresničil, so ga miličniki odpeljali na hladno. Podobno je 29.4. ob drugi uri zjutraj A.L. z Brdinj doma grozil družini, da bo zažgal hišo. Zena ni poklala mame (tašče), ki bi zeta »že ukrotila«, marveč policaje, ki so bili manj »nežni« in rogovileža odpeljali v bunker.

Zaradi pretiranega »dela« je na sam praznični dan prvega maja okoli 22.20 »težak« J.R. zaspal kar sredi krajevne ceste v **Radljah ob Dravi**. Kljub »budnici« miličniške patrulje se ni hotel dvigniti, pa so ga odpeljali v policijsko »spalnico«.

Svoje boksarske sposobnosti je na policajih preizkušal M.D. iz Starega trga. 26.4. je na **Prevaljah** vinjen povzročil prometno nezgodo in pobegnil. Policija ga je »z bliskovito akcijo« našla v gostilni Vrhnjak, M.D. pa se je policajem uprl in jih fizično napadel. M.D. je povratnik, saj je »uradno osebo« že večkrat napadel in oviral pri »izvrševanju službenih nalog«. Zdjaj bo dobil »domačo nalogo« od sodnika.

Podobno je ravnal tudi M.L. iz **Črne na Koroškem**, ki ga je patrulja ustavila – ko je vozil osebni avtomobil – v Mežici. Med preiskusom alkoholiziranosti je M.L. pobegnil. Odkrili so ga v Črni in odpeljali na oddelek milice, kjer pa se je uprl in udaril miličnika. Tudi on »jih bo z ustreznega mesta še slišal zaradi napada na organ.«

Prometne nezgode

Milčniki še vedno iščejo neznanega povzročitelja prometne nezgode, ki je 22. aprila v **Pamečah** zadel pešakinjo in pobegnil. Zaradi prehitre vožnje in vinjenosti je 27. aprila ponoči R.P. iz Legna povzročil prometno nesrečo v Sejniški ulici v **Slovenj Gradcu**. Pri tem se je hujje poškodoval njegov sopotnik S.C. iz Slovenj Gradca.

Na **Pernicah** se je 28.4. hudo poškodoval R.P. iz tega kraja, ki je s traktorjem vlačil hlode in zapeljal (preveč na rob ceste ter se prevrnil 20 metrov globoko. Traktor ni imel ne varnostne kabine ne varnostnega loka.

Oster desni ovinek na krajevni cesti **Sv. Danijel – Trhonje** je med prazniki terjal dvojini krvavi davek. Prvega maja je okoli 22.15 tukaj motorist D.P. prehitro pripeljal v ovinek, padel in se hudo poškodoval. Drugega dne pa je prav tako motorist M.Ž. zavozil s ceste na travnik, se zaletel v telefonski drog in se tako hudo poškodoval, da je umrl na kraju nesreče.

Drugo

Nekoliko z zamudo se je izvedelo, da sta se 20.4. poškodovala 3-letni Jože O. in 16. letni Janez O. iz **Dravograda**. V mlino svojega starega očeta sta našla detonator in ga preščipnila s kleščki. Pri eksploziji se je triletni Jože hudo poškodoval.

Veliko bolj tragično bi se lahko končala zgodba 13-letnega S.G. iz **Slovenj Gradca**, ki je 3.5. na postajo milice v tem kraju prinesel staro ročno bombo – verjetno iz druge svetovne vojne, ki jo je že 30. aprila našel na obali Mislinje blizu avtobusne postaje. Deček se sploh ni zavedal, za kako nevarno najdbo gre.

(ti)

nicina

Gospod Rado Pšeničnik, železarski upokojenec iz njenih zlatih časov, je v penziji ustanovil za seboj podjetje in ga poimenoval Nicina. Res lepo koroško ime ali pojem, nerodno je le to, da je Nicina I na Prevaljah - Barbara.

zemlja, zemlja...

Dovera - skupina zasebnikov na Muti ta čas nadvse pridno gradi kompleks nekakšne tržnice, kafiča in butikov.

Lani se je okrog tega dvigal prah, ker so gradili na zemlji v lasti krajevne skupnosti, oziroma deloma SLP.

Sedaj so zemljo preprosto kupili: zemljiški sklad je res bogatejši za nekaj fičnikov, krajevna skupnost pa se lahko za vedno obirše pod nosom za najemnine. Klara pakta - boni amici.

čveke odmevajo

Edi Prošt, prvi mikrofon pri glabljal, je nedavno modro razglabljal, da bo prva tožba proti Prepihu prinesla časopisu nesluteno reklamo. Ob tem pa je mojih koroških čvek nedvomno pokazala intelektualni nivo tožbe stranke. Čakamo torej.

nagrajenec rudi

Vsestranski kulturni ustvarjalec Rudi Mlinar iz rdeče republike, je prejel bronasto Vorančevo plaketo. Ne vemo, kaj je vrta občinska komisija pri Rudiju z Leš upoštevala. Prepričani pa smo, da bi ob prebiranju Rudijevih vročih zgodb v Kaju posegla nemara celo po zlatu.

podjetnik božo

Tudi Božo Pečnik, na Ravnah živeči Crnjan, je ustanovil podjetje. Poimenoval ga je Preživitje d.o.o., vse večji armadi brezposelnih pa bo nudil »konzalting« o preživljanju brez redne zaposlitve.

oporečnik miroslav

Iz povsem (ne)zanesljivih virov smo izvedeli, da Miroslav Garb - Garbi za zdaj še ne namerava zaprositi za azil v kakšni drugi slovenski pokrajini ali na tujem. Kot eden največjih koroških oporečnikov se namerava boriti do konca, čeprav ni povsem jasno, od katelega.

V nasprotju z direktorico njegov govo geslo namreč ni: Neiros ali Propad zaradi Neirosa!

nagrajencem čestitamo

Veselo dejstvo, da je polovico kulture v občini Ravne na Koroškem pevski zbor Vres, dokazujejo letošnje Vorančeve plakete. Jožko Kert, inženir kemije prve stopnje in prvi mož Vresa, je dobil najvišje priznanje na področju kulture v železarski občini Ravne na Koroškem. Bronasti odličji sta dobila še dva Vresovca, rudniško godbeniki, ki so slavili 90-letnico obstoja, pa so si razdelili polno škatljo Gallusovih značk. Tudi v priznanjih obstaja delitev na center in periferijo?

motenje posesti

Gospod Aleksander Camlek, diplomirani inženir matematike, je tožil pet delavcev Fecra (podjetja v stečaju), ker so motili posest pred lastno (nekdanjo) firmo in kot hlapci Jerneji - terjali svojo pravico. Pet delavcev na čelu z Miroslavom Garbom pa je v tej nesreči vendarle imelo srečo: ker so bili v sodni dvorani, imajo nesporen alibi, da niso motili posesti pred sodiščem, kjer so se s transparenti spet zbrali delavci Fecra.

muzejski prvaki

Koroška bo imela dva muzeja. Imenitno! Vsaj na tem področju bomo prvi v Sloveniji, kajti ni ga okolja, ki bi na tako majhnem prostoru imel Koroški splošni in Splošni koroški muzej. Delavski razred je potrpežljiv in plačuje prav vse. In v tem primeru ima celo prav. Koroške fabrike z muzejsko tehnologijo se zapirajo in potreben bo strokoven pristop k shranjevanju te dediščine.

pomagajmo fantu

V zadnji številki Kaja mladi Korošec (19/177) išče žensko od 20 do 35 let, ki bi ga popeljala v čudoviti svet ljubezni. Fant se izdaja za neizkušenega, željena je fotografija in predvsem - da je Korošica. Glede na to, da so Korošice dokazano večje tega posla (ne zgolj pisanja Vročih zgodb), našemu mladeniču bržčas ne bo težko.

bivši župan

Jože Pratnekar, najlepši povojni župan občine Ravne, borec proti črnim gradnjam in mož, ki je še vedno dolžan poslovilnega z županske funkcije, se bo kmalu srečal z Abrahamom. Na predvečer tega častitljivega jubileja pa je tovariš Jože tudi uspešno zagovarjal magistririj. Tudi doktorat še bo, pravi vrli kmetijski strokovnjak in dodaja, da je tudi njegov strankarski nasprotnik dr. Rudi Čretnik zagovarjal doktorat tik pred penzijo. Sicer pa: glede titula in tituliranja je ravenska skupščina na prvem mestu v Koroški regiji, česar pa po učinkovitosti ne bi mogli reči.

FOTO BODICA PREPIHOVCI

Prepihov telefon in strani so vselej odprte, tako za pripombe kot tudi za pohvale, ki si jih prav tako želimo. Bralci sprašujete vse: zanima vas tudi, kdo so ljudje, ki ustvarjajo ta Prepilh. Veliko nas je, precej nas tudi poznate, mnoge pa še boste. Kolumniste spoznavate na fotografiji

jah ob kolumnih, kar je lepa navada vseh naprednih zahodnih časopisov. Tu pa je še množica ljudi, ki je potrebna, da je ta izdelek danes pred Vami. Prepilh se Vam predstavlja, sicer v nekoliko starejši zasedbi, vendar od srca!